73STE JAARGANG No. 9653 MAANDAG 25 JUNI 1956

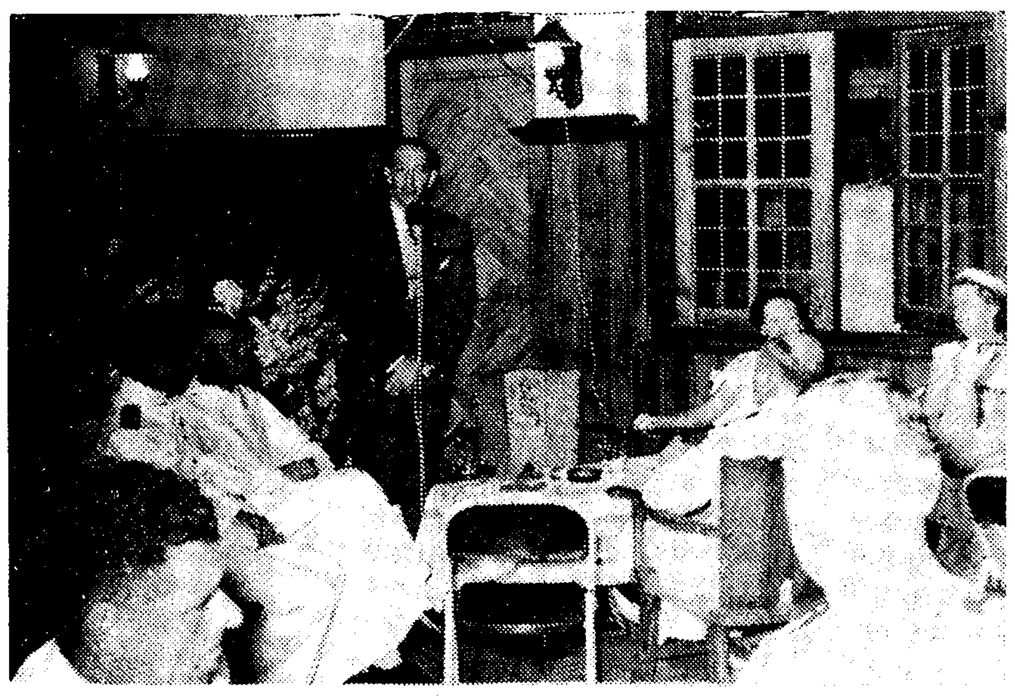
Amigoe di Curaçao

DAGBLAD VOOR DE NEDERLANDSE ANTILLEN

Hoofdredacteur: A. G. Jansen Kantoor: Conscientiesteeg 27 - 29. — Telefoon: Redactie 23858. Advertenties 23550. Abonnementen en Bezorging 24399 Uitgave: N.V. Paulusdrukkerij, Willemstad, Curaçao

CURACAO dankbaar voor groot sociaal werk

Kwarteeuwfeest R.K. Zeemanshuis onder grote deelname gevierd

Wnd. Gouverneur Mr. F. J. van der Valk sprak de aanwezigen op de receptie in het R.K. Zeemanshuis gisteravond als eerste toe.

Mr. van der VALK, Gedeputeerde MORKOS en de heer van GEELEN hoofdvertolkers van grote waardering voor zeemanswerk

Willemstad. — Gisteren heeft het R. K. Zeemanshuis alhier onder zeer grote belangstelling het 25-jarig bestaan gevierd. Op deze dag was het tevens 30 jaar geleden, dat op Curacao het werk van het Apostolaat ter Zee werd begonnen. De hoogtepunten van de viering vormden een plechtige H. Mis van Dankbaarheid in de pro-kathedrale kerk van Santa Anna en een drukbezochte receptie in het R. K. Zeemanshuis, waarop mr. F. van der Valk namens Z. Exc. de Gouverneur het woord voerde.

Zeer vele donateurs en medewerkers van het R. K. Zeemanshuis woonden de H. Mis van Dankbaarheid bij, die gistermorgen door de Hoog-Eerw. Pater Vicaris van Rooy met assistentie van de aalmoezenier van het R. K. Zeemanshuis, de Z. E. Pater Huberts als diaken, en de Z. E. Pastoor Speklé als subdiaken in de pro-kathedrale kerk van Santa Anna werd opgedragen. Tijdens het H. Misoffer hield de aalmoezenier een feestpredikatie naar aanleiding van het Evangelie-woord „Duc in altum".

De gewijde spreker zeide, dat Petrus en de Apostelen op Christus woord in volle zee uitvoeren ter visvangst, hoewel dit menselijkerwijze gesproken een waagstuk was. Toch hadden zij een rijke buit. Zo is het ook gegaan met hen, die het net uitwierpen op het woord van pastoor Verriet, toen deze het initiatief nam tot het R. K. Zeemanswerk op Curaçao. Ook hier hadden de durvers en doorzetters succes en slaagden zij in hetgeen zij zich voorgesteld hadden.

Het koor o.l.v. frater Fidelius zong de 4-stemmige Mis van Max Filecke.

Na de H. Mis begaf het Bestuur van het R. K. Zeemanshuis zich, vergezeld van enkele donateurs naar het Zeemanshuis, waar zij een ontbijt gebruikten.

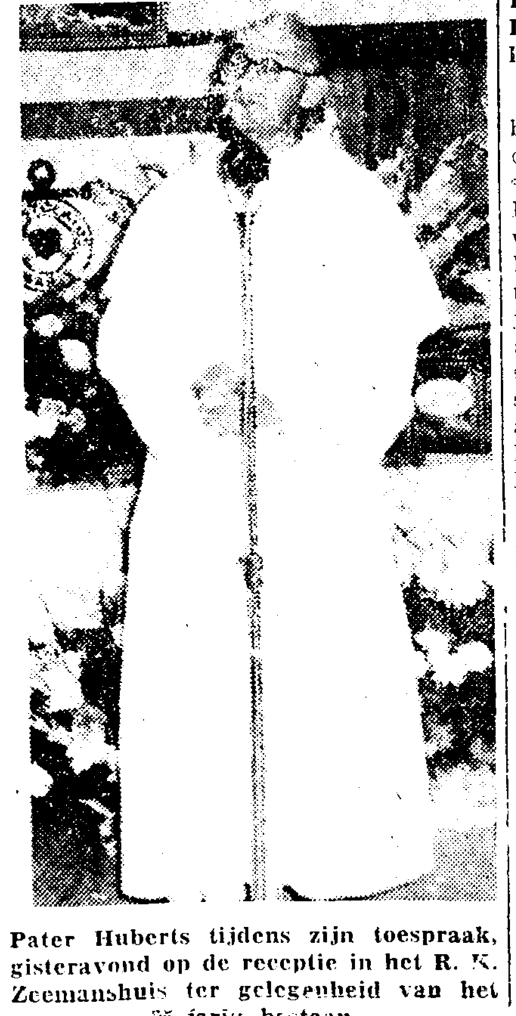
Omstreeks half 12 kwam de geestelijkheid van Curaçao waaronder de Hoog Eerw. Pater Vicaris van Rooy, haar gelukwensen aan het Bestuur aanbieden.

Van sociaal belang

De heer mr. F. van der Valk was de eerste, die tijdens de feestelijke receptie in het Zeemanshuis, namens Z. Exc. de Gouverneur, het woord voerde.

Wanneer ik vandaag mij gelukkig prijs, aldus spreker, in de gelegenheid te zijn het bestuur van het R.K. Zeemanshuis van harte geluk te kunnen wensen met het 25 jarig bestaan van deze zo belangrijke instelling en het 30 jarig bestaan van het Apostolaat ter Zee op ons eiland, dat is het om dat dit voortkomt uit de diepe overtuiging, dat hiermede een werk wordt verricht, dat sociaal en functioneel van het grootste belang is voor onze gemeenschap. De zorg voor het zeevarende volk betekent als het ware de zorg voor een hele wereld van mensen, en alle landen stellen er een eer in dit werk zo goed mogelijk te verrichten. Maar voor ons op Curaçao betekent het nog iets zeer speciaals. Ons eiland, omspoeld door de Caraibische Zee, heeft zeer speciale verplichtingen ten aanzien van hen, die alles wat wij op Curaçao nodig hebben om er te kunnen bestaan, aanvoeren en die alles wat wij produceren, wegvoeren. Voor ons is deze zorg een plicht, ook al hierom omdat de offers van deze zeelieden, die de bouwstenen zijn

(Vervolg naar pag. 2)

Pater Huberts tijdens zijn toespraak, gisteravond op de receptie in het R. K. Zeemanshuis ter gelegenheid van het 25-jarig bestaan

Mitrovitch (WHO) naar Venezuela

Willemstad. — Zaterdag jl. is de heer Mitrovitch, de Inspector van het Pan American Sanitary Bureau, de onderafdeling van de Wereld Gezondheids Organisatie (W.H.O.) na een jaar op de Antillen te hebben gewerkt bij de Gele Koorts Bestrijding, teruggekeerd naar Venezuela.

Het contract dat het Gouvernement met de heer Mitrovitch had was afgelopen. Thans wordt via de W.H.O. een andere expert gezocht.

De tweede ronde van de perifocale aktie zal binnen enkele weken ten einde lopen. Het ligt in de bedoeling dat de afdeling G.K.B. in september aan de eilandgebieden wordt overgedragen.

Nieuwe vleugel in Elisabeth's Gasthuis ingewijd

Willemstad. — Zaterdagavond is in het Elisabeth's Gasthuis de nieuw bijgebouwde vleugel ingewijd. Deze inwijding werd verricht door de Pater-Rector Hulsman.

De nieuwe afdeling geeft het hospitaal totaal 163 bedden meer. De kinderafdeling, die 123 bedden telt in deze bijgebouwde vleugel, wordt nu langzamerhand betrokken. Deze afdeling is nog niet geheel gereed.

Er worden 40 bedden aan de Vrouwenafdeling toegevoegd. Pater Hulsman vertelde ons hedenochtend desgevraagd dat men hoopt de hele vleugel, wat het binnenwerk betreft, over drie weken gereed te hebben. Daarna zal de buitenkant worden voltooid.

De inwijding geschiedde in tegenwoordigheid van het Bestuur en de kinderarts, Dr. Carlos Winkel en droeg een intiem karakter.

MA DEDE op ontroerende wijze gehuldigd

San Pedro. — De honderdjarige Ma Dede is gisteren door velen van Banda Abao op ontroerende wijze gehuldigd. Het huis van de feestelijke was prachtig versierd met palmen en vlaggen en de gehele dag was het een komen en gaan van mensen, die Ma Dede de hand kwamen drukken.

Natuurlijk werden er heel wat foto's gemaakt, want eenieder wilde gaarne met de jarige vereeuwigd worden. Wanneer men Ma Dede dan wilde ondersteunen om haar naar haar stoel te brengen, weerde zij de hulpvaardige handen af en liep zelf naar haar stoel.

Hierdoor en door de prettige manier waarop zij aan het feest deelnam, werd het krasse oudje door eenieder bewonderd en verwierf zij zo mogelijk nog meer sympathie als men haar reeds toedroeg.

San Pedro verdient lof om de wijze waarop het dorp Ma Dede heeft geëerd. Dit was echt Curaçaos en van het volk uit. Banda Abao zal de voorbije dagen niet licht vergeten.

Nieuwe spelling op scholen en Gouv. kantoren

Willemstad. — Naar wij vernemen zal op 1 september a.s. de nieuwe spelling van de Nederlandse taal op de scholen officieel worden ingevoerd. De landsverordening betreffende de invoering van de nieuwe spelling op de Gouvernementskantoren werd reeds door de Staten aangenomen en verschillende gouvernementskantoren gebruiken de nieuwe woordenlijst reeds.

Amsterdamse zeelieden op het feest van het R. K. Zeemanshuis, gisteravond gehouden. De Mokkummers zongen spontaan Amsterdamse liedjes en dansten vrolijk in het rond. Voorop zien wij Jan Kesseler, die met zijn zingen niet onderdeed voor Johnny Jordaan. De Amsterdammers zijn opvarenden van het tankschip „Koningswaard", dat in combinatie vaart voor Vincke en de Mij. Nederland.

Tijdens de Plechtige Heilige Mis van dankbaarheid die gistermorgen in de Pro-Kathedrale Kerk St. Anna ter gelegenheid van het 25-jarig bestaan van het R. K. Zeemanshuis werd opgedragen.

Directeur LRD op inspectie-reis naar Bovenwinden

Spoedig radio-telefonisch contact met PUERTO RICO en NEW YORK

Veel plannen op SINT MAARTEN voor hotelbouw en uitbreidingen

Willemstad. — Met het KLM-vliegtuig dat zaterdagmiddag om 18.40 uur van de Bovenwindse Eilanden op Curaçao arriveerde, kwam ook de heer Rudy van Haaren, Directeur van de Landsradiodienst, naar Curaçao terug. De heer van Haaren heeft een inspectie-reis gemaakt langs de radio-stations op de drie eilanden boven de wind.

VAN HAAREN

In een exclusief onderhoud dat onze redacteur met de heer van Haaren had, vertelde deze ons dat hij nu voor de derde maal sedert zijn benoeming tot Directeur naar de Bovenwinden is geweest. Oorspronkelijk was het de bedoeling dat de heer van Haaren jaarlijks een reis maakte doch de laatste twee jaar is daar niet veel van gekomen. Op de Bovenwindse Eilanden staan drie radio-stations nl. op Saba, St. Eustatius en St. Maarten en een radio-baken op het Julianavliegveld. Door de drukke toename van het gebruik van het Julianavliegveld, vooral door sportvliegtuigen, ligt het in de bedoeling om er binnen afzienbare tijd een tweede man naar toe te sturen ter versterking van de telegrafist aldaar.

De heer van den Bergh, die nu al acht jaar op het vliegveld werkt, zal per 1 augustus worden overgeplaatst. Zeer waarschijnlijk gaat dan de heer Rahan naar het vliegveld om hier de radio-apparatuur te bedienen.

Verder ligt het in de bedoeling van de heer Labega Sr. die de pensioengerechtigde leeftijd reeds lang bereikt heeft, om het station te Philipsburg vaarwel te zeggen en van zijn pensioen te gaan genieten. Hiervoor zal dus ook een andere kracht moeten komen. De heer Labega zal zeer vermoedelijk per 1 oktober worden vervangen.

De heer van Haaren vertelde verder dat het in de bedoeling van de Landsradiodienst ligt om binnenkort radio-telefonisch contact te maken met Puerto Rico en New York vanaf St. Maarten. Ook werd de heer van Haaren op de hoogte gesteld van de plannen om de electrische centrale op St. Maarten uit te breiden zodat 24 uur per dag stroom geleverd kan worden. Uiteraard zal de radiodienst hier zeer wel gebaat zijn en deze dienst is dan ook zeer geïnteresseerd in deze uitbreiding. Ook het reeds bestaande Little Bay Hotel op St. Maarten zal de uitbreiding van de electrische centrale zeker toejuichen.

De heer Wathey, die nabij de landingssteiger een café heeft, wil dit café uitbreiden tot een klein hotel. Verder wil men aan het vroegere Pasanggrahan zeven nieuwe kamers bouwen. Dit Pasanggrahan is door een Amerikaan in huur genomen. Dan is er nog een Amerikaan, die bezig is de so-called „Lowlands" te exploiteren. Met bulldozers wordt er een weg aangelegd en te zijner tijd zal hier een groot hotel verrijzen. Deze Amerikaan heeft al een hotel te St. Croix.

„Het ziet er naar uit dat in de komende jaren de mooie eilanden boven de wind door het toerisme ontdekt zullen worden", zei de heer van Haaren. Tot welke consequenties dit voor de Bovenwinden zal leiden is natuurlijk moeilijk te zeggen.

Wij hebben het vertrouwen dat het een en ander door de regering goed zal worden aangepakt opdat met wijs beleid en inzicht de ontwikkeling van de Bovenwindse Eilanden, die altijd van de Benedenwindse Eilanden en vooral van Curaçao afhankelijk waren, zo'n grote vlucht mag nemen dat deze eilanden straks met trots de financiële hulp van de grote zusters beneden de wind kunnen afwijzen.

RADULPHUSCOLLEGE sluit studiejaar af

24 leerlingen deden met goed gevolg eindexamen

Willemstad. — Zaterdagmiddag zijn tijdens een sobere plechtigheid in de tekenzaal van het Radulphus College de uitslagen bekend gemaakt van de eindeexamens 1956 van deze school. In totaal slaagden 24 candidaten, waarvan 9 van H.B.S.-B., 10 van de H.H.S., en 5 van H.B.S.-C. De Zeer Eerw. Frater Franciscus, bisschoppelijk inspecteur van het Onderwijs, en de heer E. van Stappershoek, Inspecteur van het Onderwijs, alsmede een groot aantal leraren, ouders en belangstellenden woonden de plechtigheid bij.

De directeur der school, frater Gualbert, zeide in zijn korte toespraak, dat dit de vijfde maal is, dat het eindexamen werd afgenomen.

In deze tijd slaagden 113 candidaten voor hun eindexamen. Van de 148 leerlingen, die op de eerste klas kwamen, slaagden er in de afgelopen vijf jaar 54. 19 Jongens legden met gunstig gevolg hun eindexamen af na een 6- of 7-jarige studie, en 40 geslaagden hadden een Mulo-opleiding alvorens zij op het Radulphus College kwamen. Tot nu toe leverde het college 14 onderwijzers voor Curaçao af.

Spreker zeide, dat bij het eerste lustrum van deze onderwijsinrichting het aantal geslaagden hoger had kunnen zijn. Hij sprak de hoop uit, dat het tweede lustrum een opgang naar een beter eindexamen zou mogen betekenen.

Frater Gualbert bracht dank aan de heren Gecommiteerden en leraren voor het vele werk, dat dezen in de afgelopen dagen verzet hadden. Speciaal dankte hij de heren Mulders, v.d. Zwet en Van As, die voor de laatste maal hun hulp bij dit eindexamen verleend hadden.

Alvorens tot uitreiking van de puntenlijsten werd overgegaan, maakte de directeur de beste leerlingen van iedere afdeling bekend. Het waren H. J. T. Boomgaart van H.B.S.-B., N. Hendrikse van de H.H.S., en O. S. Noorden van H.B.S.-C.

Namens de Consul van Frankrijk, de heer Mongi Maduro, die wegens ziekte verhinderd was, reikte de heer Remijn aan de geslaagde C. S. Narvaez het traditionele geschenk van de Alliance Française, een boekwerk, uit.

De namen der geslaagden zijn:

H.B.S.-B: H. J. Beaujon, W. E. Bernadina, H. J. T. Boomgaart, C. Dorenbos, H. S. Durgaram, I. E. Getrouw, J. A. Henriquez, K. E. Huith en A. C. van Werkhoven.

H.H.S.: J. A. Bloem, R. J. Chap, R. R. Chapman, R. G. Everts, L. A. Halley, N. Hendrikse, C. S. Narvaez, J. T. Remmé, F. R. Valies en J. H. Visser.

H.B.S.-C.: C. N. Nicolina, O. S. Noorden, T. R. Pietersz, H. L. Raper, en B. S. de Windt.

As. donderdag zal de plechtige uitreiking der diploma's plaats vinden.

Een der geslaagden van het Radulphuscollege, de H.B.S.-er C. Dorenbos (zoon van Brandmeester Dorenbos), ontvangst uit handen van de directeur, frater Gualbert, de puntenlijst van het door hem afgelegde eindexamen, en wordt door deze gefeliciteerd met het behaalde studieresultaat.

Baron Bentinck op Curacao

Willemstad. — Op Curaçao arriveerde zaterdagmiddag de secretaris van de Nederlandse Ambassadeur te Caracas, Baron Oswald F. Bentinck van Schoonheten, vergezeld van zijn echtgenote, mevrouw M. H. Bentick van Schoonheten-van Slooten. De diplomaat zal vandaag of morgen weer terugreizen naar Caracas.

Voorverkiezingen CPIM Advies-Commissie

Emmastad. — In aansluiting op ons bericht van enige tijd geleden betreffende de in juli as. te houden verkiezingen voor de Employé's Advies Commissie, kunnen wij thans berichten, dat de data van de vóórverkiezingen, dus de zg. „candidaat-stelling", zijn vastgesteld op maandag 2, dinsdag 3 en woensdag 4 juli as.

De employé's hebben reeds een stembiljet ontvangen, waarop de namen van ten hoogste 9 candidaten kunnen worden ingevuld. Een week na afloop van de voorverkiezing zal de uitslag worden bekend gemaakt. De 14 candidaten met de meeste stemmen zullen, indien zij hun candidatuur aanvaarden, op de eindverkiezingslijst worden geplaatst.

De reglementair uittredende leden zijn dit jaar: de heren E. Bunte (voorzitter), J. Duinen (ondervoorzitter), J. N. Heyer, I. E. Nieuw en P. C. de Blieck. Dus drie Uitgezonden en twee Lokale employé's.

21 „Stemdistricten"

Op 21 plaatsen verspreid over Hoofdkantoor en Fabriek zijn er stembussen geplaatst, zodat alle stemgerechtigde employé's in de gelegenheid gesteld zullen worden aan deze vóór- en straks eindverkiezing deel te nemen. Het stemcomité, met als voorzitter de heer J. Guthman, bestaat uit zeven man.

Amerikaanse sleepboot in onze haven

Willemstad. — Zaterdag liep een Amerikaanse sleepboot, de „W. A. Bisso", van New Orleans onze haven binnen. De zeesleper is voor ketelreparaties naar de Pletterij Nederhorst gevaren en zal enkele dagen in onze haven verblijven.

★★★ Afleidings manoeuvre

De „Arubaanse Courant" heeft niet aan de bekoring kunnen weerstaan ons naar aanleiding van ons bericht: „Aruba gaat Grace Line-touristen afromen voor dezen naar Curaçao komen" van anti-Arubaanse gevoelens te beschuldigen.

Men zal dit op Curaçao waarschijnlijk niet zo goed weten, doch het Arubaanse blad heeft de laatste tijd nogal het een en ander geschreven waardoor het zich het ongenoegen der Arubanen op de hals heeft gehaald. De redactie zat daar natuurlijk een beetje mee in en zocht naar een gelegenheid voor een geschikte afleidings-manoeuvre. Ze meent die nu gevonden te hebben in een aanval op ons blad waarin ze zich opwerpt als de verontwaardigde pleitbezorger aller Arubanen en zich gegriefd opblaast over dingen die wij in geen enkele taal beweerd hebben en die ze voor het goede doel maar uit haar redactionele duim heeft gezogen.

Wij tarten de Curaçaose „Arubaanse Courant", die — net als de „Amigoe" — van Curaçaose persen komt, per vliegtuig naar Aruba wordt gebracht en bovendien dagelijks met ze'sel uit „Beurs"-„Today" wordt gevuld (wat hebben we toch een verscheidenheid aan kranten in de Nederlandse Antillen) ons een duidelijk te maken:

1e. waar wij in genoemd bericht ook maar iets „denigrerends" over Aruba geschreven hebben; 2e. waar wij gezegd hebben, dat wij Aruba de Grace Line-touristen niet gunnen; en 3e. waar wij beweerd hebben, dat de dienstwijziging der Grace Line-schepen voor de Curaçaose handel „desastreus" is.

Waarschijnlijk zal de wat hard van stapel gelopen redactie hierop het antwoord schuldig moeten blijven.

Maar de „Arubaanse Courant" pleegde dit opgewonden stukje journalistiek ook niet ter wille van het eiland, voor welks belangen zij zegt op te komen, doch uitsluitend voor haar eigen belang. Het blad wil eenvoudig de slechte indruk, die het door enkele publicaties op Aruba gewekt heeft, uitwissen ten koste van een collega. Het doet juist als iemand, die „houdt de dief" roept, terwijl hij zelf bezig is zich aan een andermans goed te vergrijpen!

Jubileumviering R.K. Zeemanshuis

Gedeputeerde Morkos, die de Gezaghebber vertegenwoordigde, sprak gisteravond op de receptie van het R.K. Zeemanshuis aan de Rouvilleweg waarderende woorden tot het Bestuur en de leiding van het Zeemanshuis.

(Vervolg van pag. 1)

voor de welvaart van ons gebied, om ... gebracht worden.

De zee en de zeeman

Vandaag is het de Dag van de Zee. De zee is voor hen en voor ons anders. Voor ons betekent zij vreugde, ontspanning, spel, en somtijds bespiegeling van ons eigen rusteloos leven. Voor hen die van de einder komen, betekent zij oneindige durf en peilloze diepte onder de dunne huid van het schip. Voor deze pelgrims van de zee is de zee de weg die afgelegd moet worden naar de veiligheid van iedere volgende haven. En wanneer onze draaibrug hen al dagelijks met een elegant gebaar uitnodigt binnen te komen in onze haven, dan moeten wij zeker gastvrij zijn. Hoe weinig kunnen wij hen in feite geven. Laten wij het weinige dat wij kunnen geven, nimmer nalaten.

Zich vervolgens richtend tot de leden van het bestuur zeide spreker, dat hun werk veel goed heeft gedaan en veel kwaad heeft voorkomen. Dit wetende is het voor u, aldus de heer van der Valk, een stimulans, het schone werk onverpoosd en met grote kracht voort te zetten. Curaçao is dit aan deze mensen verschuldigd. Met de wens, dat het R. K. Zeemanswerk in de toekomst jarenlang vruchten zou ... voortdragen besloot spreker zijn toespraak.

Curacao moet dankbaar zijn

De heer E. Morkos, Gedeputeerde van het Eilandgebied Curacao, die mede namens de heer Gezaghebber zijn felicitaties aan het Bestuur van het R. K. Zeemanshuis had aangeboden, zeide in zijn toespraak, dat hij weinig had toe te voegen aan de diepe woorden van de wnd. Gouverneur en aan hetgeen de bladen reeds aan deze feestelijke herdenking gewijd hadden. Toch prees hij zich gelukkig uiting te kunnen geven aan zijn gevoelens van bewondering en dankbaarheid jegens het werk van het R. K. Zeemanshuis, mede namens de heer Gezaghebber.

Niemand, aldus spreker, voelt zich voor honderd procent behagelijk, wanneer hij in een vreemd land vertoeft, omdat hij er niemand kent en er geen huis vindt, waar hij zich thuis voelt. Het R. K. Zeemanshuis heeft echter in de voorbije 25 jaar voor de zeeman ver van huis en echt tehuis willen zijn. En de duizenden die in de voorbije jaren dit huis bezochten, zijn de leiding ervan dan ook dankbaar voor de goede zorgen, die zij er ondervonden hebben. Ook onze haven en heel Curacao moeten dankbaar zijn voor dit sociale werk van internationale standing, dat zeker niet nagelaten heeft goodwill te kweken in het buitenland. Met de wens, dat God het bestuur en alle donateurs en medewerkers zou mogen zegenen om dit schone werk voort te zetten en zo mogelijk nog uit te breiden, besloot Gedeputeerde Morkos zijn toespraak.

Hulde aan pater v.d. Meer

Pater Huberts zeide, dat het voor hem een gelukkige omstandigheid was, dat hij pas vier maanden als aalmoezenier aan het R. K. Zeemanshuis was verbonden. Daardoor kon hij de loftrompet steken over de man, die dit alles van de grond af heeft opgebouwd, pater van der Meer. Hij vond het jammer, dat deze ijverige aalmoezenier hier niet tegenwoordig kon zijn om van de dankbaarheid, die allen bezielt, getuige te kunnen zijn. Deze ochtend was dank gebracht aan God, omdat van Hem alle Zegen moest komen. Doch na God was het voornamelijk aan het doorzettingsvermogen van pater van der Meer te danken, dat het R. K. Zeemanswerk op Curacao geworden was dat wat het nu was. Dank moet echter ook gebracht worden aan het Eilandbestuur voor de steun in de voorbije jaren ondervonden, en aan alle begunstigers en vrienden, die zoveel voor het werk hebben gedaan. Pater Huberts zeide te hopen, dat hij ook in de toekomst op deze hulp en sympathie zou mogen blijven rekenen. Moge bestuur en personeel blijven werken tot heil van de zeeman, aldus besloot de aalmoezenier zijn dankwoord, de zeeman die als gevolg van wat hij in het R.K. Zeemanshuis aan goede zorgen ondervond, waar hij zich ter wereld ook bevindt, goed zal blijven spreken over dushi Corsow.

Geschenk aan donateurs en medewerkers

Namens een groep donateurs en medewerkers hield de directeur van de R. K. Ambachtschool St. Joseph, de heer J. van Geelen, een sympathiek speechje, waarin hij vooral hulde bracht aan Pater van der Meer, de heer en mevrouw Overmeer en de heer Casiano zaliger, die al hun krachten voor het R. K. Zeemanswerk gaven en aan wie te danken is, dat dit werk uitgegroeid is tot wat het momenteel is.

Namens de donateurs en medewerkers bood hij het bestuur een electrische klok aan, welke aardige geste door pater Huberts, die het geschenk in ontvangst nam, hogelijk werd gewaardeerd.

Behalve een zeer groot aantal prachtige bloemstukken ontving het bestuur op deze dag van de Vereniging „Onze Vloot", die vertegenwoordigd was door de heer van Proosdij, 25 nieuwe boeken. De O.G.E.M. schonk een electrische klok, van Wilpen een fruitmand. Pepsi Cola twee koelers, en American Bakery een taart.

Onder de aanwezigen ter receptie waren de heer de Valk, minister Booi, Gedeputeerde Morkos, Commandeur van Karnebeek, Kolonel Bientjes, Overste Rikkers, Overste v.d. Weijer, de Z. E. Pater Maassen namens Mgr. v.d. Veen Zeppenfeldt, aalmoezenier Brugman, dr. R. P. van Exter (CPIM), de heer J. H. Sprockel, de heer van Geelen, Lt. t. Zee 2 v.d. Brandeie namens het Militair Tehuis, de heer van Haaren, de heren Maduro, Martijn en de Jongh, Broeder Chromatius, Br. Soontiëns en de heer van Proosdij namens de Vereniging „Onze Vloot".

Een dozijn marinemensen vormden het zorgzame legertje „mozzo's" tijdens deze vlotte en feestelijke receptie, die het R.K. Zeemanshuis waardig was.

Te ongeveer 8 uur werd de leiding van de avond in handen gegeven van een bandje, bestaande uit twee burgers en twee leden van de Mariniersband, waarvan een de uitstekende saxofonist. De beentjes gingen van de vloer en weldra heerste er een gezellige drukte in de grote zaal, waar ook de receptie gehouden was. De opgewekte stemming werd nog geaccentueerd door de aanwezigheid van een gedeelte der bemanning van de Nederlandse tanker „Koningswaard", bijna allen Amsterdammers, die niet nalieten de liefde voor hun stad door het zingen van echte Amsterdamse liedjes te doen blijken.

Jan Kesseler deed beslist niet onder voor Johnny Jordaan, de bekende Mokumse liedjeszanger, en had een uitbundig succes.

Een aardige attractie vormde de opgave om het aantal lampjes te raden, dat gebruikt werd voor de feestverlichting, zoveel buiten als binnen het gebouw. De heer Buel raadde het aantal (626) precies. De heer Verschoor werd tweede met een verschil van 3 lampjes. Mevr. J. Borkhuis werd derde.

De avond verliep verder in de beste stemming en vormde een populair sluitstuk van de feestviering.

BRAAM hoofd Regeringsvoorlichtingsdienst

Willemstad. — De Regeringsvoorlichtingsdienst deelt mede: Bij Landsbesluit van de 19de juni 1956 no. 6, verscheen in Publicatieblad 1956 No. 64 is ingesteld een Regeringsvoorlichtingsdienst.

De taak van de Regeringsvoorlichtingsdienst bestaat uit:

a. het bekendheid geven aan en zonodig toelichting verstrekken op door en vanwege de Regering getroffen, voor de gehele bevolking van belang zijnde maatregelen en voorschriften alsmede aangaande alle andere onderwerpen, welke onder het beleid van de Regering ressorteren;

b. het onderhouden van contact met de binnen- en buitenlandse pers, radio en andere voorlichtende instanties;

c. het bevorderen van de kennis en het begrip omtrent de Nederlandse Antillen in het buitenland, zonodig in overleg met andere Regeringsinstanties;

d. het verzamelen, bewerken en doorgeven van gegevens, welke uit documentair oogpunt van belang zijn voor de Regering;

e. alle andere voorlichtingswerkzaamheden door de Regering op te dragen.

De Regeringsvoorlichtingsdienst ressorteert onder de Minister van Algemene Zaken en is ondergebracht in het gebouw van de Gouvernements-Secretarie aan de Handelskade no. 24.

De Regering heeft de heer H. L. Braam, Commies ter Gouvernements-Secretarie, bij Landsbesluit van de 23ste juni 1956 No. 1 aangewezen als Hoofd van de Regeringsvoorlichtingsdienst.

MOEDER IMELDA HEDEN OP CURACAO

Willemstad. — Hedenavond arriveren uit Canada de Eerw. Moeder Imelda, Overste van de Congregatie van Bethanië en Zuster Maria Magdalena, haar assistente. De Zusters zullen enkele dagen op Curaçao verblijven om dan door te reizen naar Aruba.

Terug van de Bovenwinden

Willemstad. — Zaterdagavond om 18.40 uur arriveerde op Curacao Mevrouw Struycken, die haar echtgenoot op zijn inspectie-reis langs de Bovenwindse Eilanden vergezelde. Mevr. Struycken keerde terug met het KLM-vliegtuig en werd verwelkomd door de wnd. Gouverneur Mr F. J. van der Valk en echtgenote, terwijl namens de K.L.M. de heer Detz aanwezig was. De Gouverneur keerde heden met de "Willem van der Zaan" terug.

Elimminatie-tenniswedstrijden NALTB

Willemstad. — Zondagmiddag werden de eliminatie-tenniswedstrijden, uitgeschreven door de NALTB voortgezet op de banen te Mundo en wel met de wedstrijd van R. Pimentel tegen Mittertreiner. Het moet ons van het hart dat wij het meer dan treurig vinden dat er zo weinig bezoekers zijn geweest. Hetgeen niet prettig was voor de spelers. Voor een goed 12-tal mensen werd deze eenzijdige wedstrijd gespeeld en makkelijk gewonnen door Pimentel. De zeer harde wind hinderde de spelers, in het bijzonder Mittertreiner, die deze wedstrijd niet op zijn best was. Ramon Pimentel won met 6-2, 6-0. De wedstrijd van Knottenbelt tegen Philip werd uitgesteld.

Gistermiddag arriveerde op Curaçao de „traveling commissioner" van het Wereldbureau van de Internationale Padvindersorganisatie te Londen, Miss Gladys Comien. Hier zien wij haar bij de Vreemdelingendienst terwijl de agent Van Son een stempeltje van toelating in haar paspoort plaatst. Miss Gomien werd afgehaald door enkele leidsters van de Padvindsterij op Curacao. Hedenavond houdt zij in Hotel Avila een lezing.

Toneeluitvoering Tharsisiusgroep

Willemstad. — Zondag a.s. zal de St. Thasisiusgroep op Habaai een toneeluitvoering geven waarbij sketches en toneelstukjes in het Nederlands en Papiamento worden opgevoerd. Op 4 en 8 juli wordt deze uitvoering nogmaals herhaald. Ook zijn er ballet- en zangnummers in het programma opgenomen. Aanvang om 19.00 uur.

Jolig gezelschap in Jolly jungle

Moonlightparty van Jolly Fellows buitegewoon geslaagd

Willemstad. — Het was een goed idee van het bestuur van de Jolly Fellows, om, na een lange periode van rust, weer eens een feest te organiseren voor de leden van de vereniging. En het idee was daarom zo leuk omdat men besloot niet een gewone feestavond te houden doch een moonlightparty in een van de mooie hofjes van Curaçao. „Ergens" op Santa Rosa is ook zo'n klein maar gezellig hofje. Het actieve bestuur van de Jolly Fellows mocht over dit Hofje beschikken en het werd zaterdagavond prompt omgedoopt in „Jolly Jungle".

Een enorm aanplakbiljet waarop Tarzan stond afgebeeld, droeg tevens de door uitgeknipte letters gevormde tekst „Tarzan in the Jolly Jungle". Er waren enkele gekleurde lampjes opgehangen tot aan de kleine dansvloer, terwijl aan de ingang een welkomswens de leden al direct het vertrouwen gaf dat deze avond jolly zou worden.

„Jolige jolly fellows in de jolly jungle". Er was dus veel aandacht besteed aan de garderobe van het Hofje.

Trio Los Canarios vulde het eerste uur van de avond tot de komst van het bekende en prima spelend conjunto Lluvia Musical. De beide zangers van het conjunto waren zaterdagavond in goede vorm. Het bestuur en/of de organisatoren van de moonlightparty hebben zich op buitengewone wijze gekweten van hetgeen zij op zich genomen hadden. Er waren genoeg drankjes en de inwendige van de mens werd niet vergeten.

Het is een geslaagd feest geworden dat ongetwijfeld in de naaste toekomst nog wel eens herhaald zal worden.

Radiosonde bereikte 22 meter hoogte

Willemstad. — Op vrijdag 22 juni j.l. bereikte de radiosonde de grootste hoogte ooit bereikt sedert met de waarnemingen op 4 juni j.l. een aanvang werd gemaakt. Er werd n.l. een hoogte van 22.085 meter of wel 72.457 ft met een druk van 40 millibar, gelijk staande aan 30 mm kwikdruk geregistreerd.

De laagste temperatuur werd geregistreerd op 14.966 meter (d.i. 49.100 ft) en bedroeg — 76.6° C (d.i. — 105° Fahrenheit). Op de grootste hoogte, welke bereikt werd n.l. 22.085 meter bedroeg de temperatuur — 57.5° C (d.i. 71.5° Fahrenheit).

Max. windrichting boven 14.966 meter was 90 graden of wel Oost met een windsnelheid van 74 km. per uur.

Interessante tentoonstelling van de Vogelver. „DE VOGELVRIEND"

Willemstad. — Met een korte speech opende de heer Booi, Minister van Onderwijs, zaterdagmiddag de tentoonstelling „Vogelvriend", welke in het Zeemanshuis van het Leger des Heils aan de Hoogstraat werd gehouden. Deze tentoonstelling van zang- en kleurenkanaries, parkieten en tropische vogels is georganiseerd door de Eerste Curaçaose Vereniging van Vogelliefhebbers, „De Vogelvriend", die aangesloten is bij de Nederlandse Vogelbond. Deze Bond heeft voor de toekenning van de gewone prijzen, medailles, gezorgd. De handel op ons eiland stelde welwillend mooie prijzen ter beschikking. De prijzen-beoordeling is geschied door de heren vogeldeskundigen H. J. Koelers en dr Ensingh. Het hoogste aantal punten kreeg een parkiet, die 62 punten behaalde. Bij de ruime inzending was de keuze niet gemakkelijk, vooral omdat er veel soortgelijke dieren waren gebracht. Alle vogels werden onderzocht en er werd een rapportje opgemaakt. De koptekening, vleugel en staart, lichaamstekening, kleur, conditie-gevederte, poten en snavels, gestalte en de algemene indruk kregen cijfers toegekend. De vogels waren in twee groepen ondergebracht: de „Eigenkweek" en de „Vrije Klasse". In beide groeperingen zijn heel wat prijzen en ereprijzen toegekend.

Bij de ingang van het lokaal werden wij al getroffen door het getjilp van de goede zangvogels, die zonder acht te slaan op de volle zaal, onbeschroomd hun lieflijke zang brachten. Iets verder waren het de parkieten, die elkaar in de kop pikten en hun maag vulden met wat zaadkorrels. Aan de linkerkant van het vertrek stonden de kooien in driedubbele rijen opgesteld. Hier bemerkten wij de meest vreemdsoortige en bekende buitenlandse vogels, z.a. de parkieten in velerlei kleurvarianten, de staalputter — een speels klein dingetje, dat ons zeer boeide — de meer kleurige nonnen — dit zijn nietige beestjes, bruin van onder en vanaf de borst naar boven toe geheel zwart; zij danken haar naam aan dit bovenste zwarte deel, dat veel weg heeft van een nonnenkap. Verder zagen wij reigers en musjes. Rechts van de zaal stonden glazen kasten, waarin opgezette vogels, een collectie van de heer Koelers. De grootste waren de nachtreigers (warawara's), terwijl de kleinste de blenchi's (kolibrie's) waren.

Ook enkele levende fazanten troffen wij in deze rij en zelfs was er een Japanse nachtegaal bij.

Het is een leerrijke tentoonstelling, die goed bezocht is. De heer Bugter, de leider van deze expositie, heeft zich met zijn medewerkers prima van zijn taak gekweten.

„Willem van der Zaan" met Gouverneur terug op Curacao

Willemstad. — De reis naar de Bovenwindse Eilanden van Hr Ms „Willem van der Zaan" is heden (maandag)-ochtend geëindigd. Het fregat meerde om 9.15 uur op Parera, nadat Z. Exc. de Gouverneur te 8 uur aan land was gegaan aan de Caracasmaai.

Het vertrek van Sint Maarten vond zaterdagochtend plaats onder slechte weersomstandigheden. Aanvankelijk was het prachtig weer, de zon scheen helder, doch eensklaps betrok de lucht en harde windstoten deden de golven hoog oplopen. In deze zware deining kwam Z. Exc. de Gouverneur met gevolg aan boord. Hoe zwaar het weer was, wordt wel het beste geïllustreerd door het feit, dat een vissersvaartuig, dat Philipsburg wilde aandoen, en zich vlak bij Hr Ms „Willem van der Zaan" bevond, daarin eerst na veel moeite slaagde.

Buitengaats begon het fregat zwaar te slingeren. Zondagochtend waren de weersomstandigheden beter, en over die dag zou niets te vermelden zijn, indien men geen ontmoeting had gehad met een Amerikaanse tanker, die toonde geen heer in het verkeer te zijn.

Deze tanker had, volgens de reglementen, achter het fregat verder moeten varen, doch behield koppig zijn koers. Hierdoor kwam het, dat Hr Ms „Willem van der Zaan" en de tanker op wellicht 150 meter, misschien iets meer, tegenover elkaar kwamen te liggen, en elkaar op korte afstand passeerden.

Ook in de nacht van zondag op maandag waren de weersomstandigheden na middernacht niet ideaal. Er stond een zware deining en het zicht was slecht. Niettemin verliep de reis verder volgens plan, zonder dat zich iets noemenswaard voordeed.

Tafeltennistournooi J.P.F.

Willemstad. — Onder zeer grote belangstelling werd zondagavond een aanvang gemaakt met de voorwedstrijden van het Tafeltennis tournooi van JPF ter ere van haar 15-jarig bestaan. Voorzitter Simoons opende dit tournooi met hartelijke woorden aan het adres van de spelers en hij wekte allen op hun beste beentje voor te zetten. De leiding is in handen van de hr Slengaard. Hier zijn de resultaten. In de "B" klasse werden de winnaars: Rens, Bodeuts, Mrs. Hartogh, Weissenbruck, Tjin, Hooten, R. Kowsolea en C. Kowsolea.

In de "C" klasse werden winnaars: Baank, Beeker, Torniel, Fernandes, Vijber, Valies, Lieuw, mej. W. Taytelbaum. Op dinsdagavond a.s. worden de wedstrijden van Groep 5, 6 en 7 verspeeld. De tweede ronde van de "B" en "C" klasse worden voortgezet op 1 juli a.s.

Wij werden verblijd met de geboorte van onze dochter

LYSIANE MARIE

E. E. de CASTRO
G. C. de CASTRO-SPROCKEL

St. Elisabeth's Gasthuis
Curaçao, 25 juni 1956

Saba's BUNCAMPER heeft grootse plannen met zijn EILAND

Twee vissersvloten, een vliegveld en een groter logeergebouw

Saba. — Na afloop van het bezoek van Z. Exc. de Gouverneur der Nederlandse Antillen aan de Administrateur van Saba, hadden wij een onderhoud met de heer W. G. Buncamper, Administrateur van Saba en tevens waarnemend Gezaghebber van het Eilandgebied de Bovenwindse Eilanden. Het onderhoud was bedoeld om meer te weten te komen van de plannen van de heer Buncamper voor de ontwikkeling van Saba.

In de naaste toekomst zal men al dus de heer Buncamper op het eiland Saba de beschikking hebben over twee vissersvloten. De eerste vloot zal bestaan uit 4 boten van 24 voet, elk met 4 man bemand, en een boot van 35 voet, voorzien van een koelkamer met een capaciteit van 400 kilogram uit zeewater te vervaardigen ijs en een bemanning van vier. Deze vijf boten zullen allen voorzien zijn van hetzelfde type motor.

De tweede vloot zal bestaan uit twee boten, elk van 40 voet lengte, bemand met 5 man en een koelkamer van dezelfde capaciteit als hierboven genoemd. De heer H. Duclos van de Verenigde Naties, die van de Caraibische Commissie de opdracht heeft een plan te ontwerpen om de economische toestanden op de drie Nederlandse Bovenwindse eilanden, de Franse eilanden St. Maarten en St. Bartholomy, en de Engelse eilanden Anquilla en St. Kitts te verbeteren) is van plan om op het strand van Saba een koelkamer te vestigen, waarin de kleine vissersboten driemaal per week en de grote boten tweemaal per week hun vangst zullen deponeren. De kleine boten zullen zich toeleggen op de vangst van red snappers, lobsters en middelmaat kleine vissen. De grote boten zijn bestemd voor de vangst van groupers (een bekende vissoort in de Bovenwindse wateren).

Op het Franse deel van het eiland Sint Maarten zal een centrale voor de gevangen vis van de drie Nederlandse Bovenwindse eilanden, de twee Franse en de twee Engelse eilanden hierboven genoemd, worden gebouwd. De vissen die men vangt zullen bestemd worden voor export naar Martinique, Guadeloupe, Curaçao, Aruba en Porto Rico.

Naar de Administrateur meedeelde zullen de plannen van de heer Haward Duclous in december a.s. worden voorgebracht in de Eilandsraad van Saba.

Vergroting Logeergebouw

De directie van de Hotelmaatschappij Aruba, aldus deelde de heer Buncamper verder mee, heeft zich tot het bestuur van het eiland Saba gewend met het verzoek om het Logeergebouw op hotelbasis te brengen. De heer Buncamper hield terzake twee Eilandsraadsvergaderingen. Daarop werd het voorstel echter beide malen **afgewezen door 3 van de 5 leden.** Desgevraagd deelde de heer Buncamper echter mee, dat hij zich daarbij niet zal neerleggen, maar voornemens is de zaak bij hogere instanties voor te brengen.

Vliegveldplannen

Gelijk bekend is Saba tot nog toe niet in het luchtverkeer opgenomen. Het ligt echter in het voornemen om op het Noordoostelijk deel van Saba, op een plaats die bekend is als Flat Point, een vliegveld aan te leggen zodra daarvoor de goedkeuring is verkregen van de internationale instantie die hierover medezeggenschap heeft. Het Eilandsbestuur van Saba is er voor dat dit vliegveld wordt aangelegd. Dit vliegveld zal twee startbanen hebben, en wel een van 600 meter en een van 300 meter lengte.

Het vliegveld zal bestemd zijn voor kunnen vervoeren. Het doel van de toestellen die hoogstens 6 passagiers aanleg van dit vliegveld is het toerisme te bevorderen.

Met hetzelfde doel is men voornemens de scheepslandingsplaats op Saba te verbeteren.

Vooral in de maanden november tot april wordt het eiland Saba door toeristen bezocht. Sinds de bouw van het Little Bay Hotel op Sint Maarten is er een toename van het aantal toeristen op Saba te bemerken. Het zijn voornamelijk Amerikaanse toeristen die naar Saba komen.

Velen dezer toeristen wensen zich blijvend te vestigen op Saba. Momenteel is er echter op Saba geen voldoende logeergelegenheid. Daarom is het van belang dat er uitbreiding komt van het Logeergebouw.

Verbetering der wegen

De Administrateur van Saba vertelde voorts dat de verbetering der wegen op Saba krachtig ter hand zal worden genomen. De bestaande hoofdwegen zullen **alle** gebetonneerd worden. Daarmee is zelfs reeds aangevangen. De regering der Nederlandse Antillen te Curaçao heeft hiervoor reeds gelden toegezegd.

Landbouw op Saba

Korte tijd geleden arriveerde op Saba de landbouwkundige Melster, die twee dagen op dit eiland verbleef en zich thans op Sint Maarten bevindt. Hij wordt in juli (aldus de volgende maand) weer op Saba terugverwacht. Zijn taak is de landbouwers op de Bovenwinden en het bestuur der Bovenwindse Eilanden voor te lichten. Het ligt o.a. in de bedoeling om de cultuur van de advocado peer op Saba in betere banen te leiden.

Het algemene doel is uiteraard om de drie Nederlandse Bovenwindse eilanden zoveel mogelijk selfsupporting te maken.

Electrificatie

Het ligt verder in de bedoeling van het bestuur van het eiland Saba om Saba van electrisch licht te voorzien. Thans heeft men op dit eiland gaslantaarns voor de straatverlichting en de verlichting der woningen. Ten behoeve van de electrificatie van Saba zal indien de deskundigen de kosten althans niet te hoog achten — spoedig worden overgegaan tot de oprichting van een kleine electriciteitsmaatschappij.

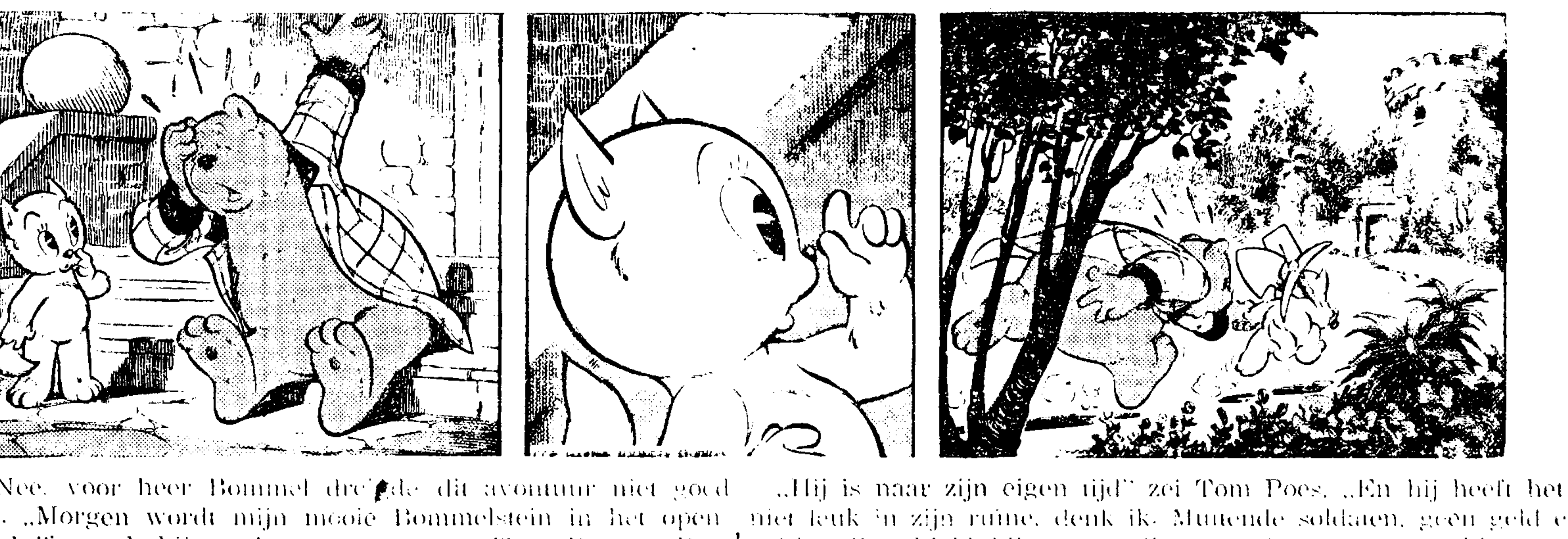
Benutting van het water

Ook is het Eilandbestuur van Saba voornemens om het water dat nu onbenut naar zee stroomt op te vangen in regenbakken, teneinde het te bestemmen voor drinkwater van de beesten, irrigatiedoeleinden en, na filtratie, voor drinkwater der bevolking. Hiertoe zijn, zo deelde de Administrateur mee reeds stappen genomen door gotenbouw annex de wegenbouw.

Energieke leiding

Uit het bovenstaande blijkt duidelijk, dat het eiland Saba in de persoon van de heer W. G. Buncamper een energieke Administrateur heeft gekregen. Hij is een man die vol plannen zit en, bovendien, deze plannen ten uitvoer weet te brengen ook. Om die reden zal het uitbreidingsplan Logeergebouw, waarbij hij, onbegrijpelijk genoeg, op tegenstand is gestuit, stellig ook niet blijven liggen. Onder de leiding van deze krachtige figuur zal Saba (zoals de Gouverneur reeds in zijn toespraak releveerde) stellig een goede toekomst tegemoet gaan. Er is nog een lange weg af te leggen, maar de eerste stappen daarop zijn reeds gedaan, en de naaste toekomst zal stellig tonen, dat het bij die eerste stappen en het maken van plannen alleen niet zal blijven.

TOM POES: Heer Bommel gaat vereeuwen

2209 — Nee, voor heer Bommel dreigde dit avontuur niet goed af te lopen. „Morgen wordt mijn mooie Bommelstein in het openbaar verkocht!" sprak hij op bewogen toon tot Tom Poes. „Dor knoper heeft alles opgeschreven en verzegeld. Hij is net weg.

Ik ben een geruineerd, heer, jonge vriend. Al mijn lijden en strijden is voor niets geweest. Hier zit ik nu als een toonbeeld van verval. Het is maar goed, dat mijn goede vader dit niet hoeft mee te maken."

„U had nooit moeten ruilen", zei Tom Poes. „Ik heb u nog voor die Everhart gewaarschuwd, maar u wilde niet luisteren."

„Ook nog verwijten!" riep heer Ollie smartelijk. „Is alles dan nog niet vreselijk genoeg? Ben ik dan nog niet genoeg gestraft voor een enkel ogenblik van onbezonnenheid?"

Hij zuchtte diep en liet het hoofd in de handen zinken. „Die Everhart......" hernam hij na een poosje, „waar is die? Ik bedoel, is hij weg naar waar hij hoort, als je begrijpt wat ik bedoel?"

„Hij is naar zijn eigen tijd" zei Tom Poes. „En hij heeft het ook niet leuk in zijn ruïne, denk ik. Muntende soldaten, geen geld en..."

Plotseling hield hij op en zijn ogen begonnen te schitteren. „Ik weet wat!" riep hij. „Ik heb een idee! Kom mee, heer Ollie! We gaan terug naar de ruïne!"

Heer Bommel keek hem verbaasd aan. Een flauwe hoop brak door op zijn gegroefd gelaat, maar het was duidelijk, dat hij niet begreep waar Tom Poes over praatte.

„Terug?" vroeg hij. „Waarom? Ik ga liever niet meer daar heen, jonge vriend. De herinneringen......"

Tom Poes luisterde echter niet. Tegen de muur stonden een paar schoppen, die niet vergezeld waren en die nam hij over zijn schouder. Daarop vatte hij heer Ollie bij de hand en trok hem mee naar het duistere woud — in de richting van het geheimzinnige poortje.

Geslaagde contact-avond Stuyvesant College

Willemstad. — De contact-avond van het Peter Stuyvesant, welke vrijdagavond in het clubgebouw „De Tamarijn" is gehouden, bestond uit een bontgeschakeerd programma, dat tot in onderdelen verzorgd was en daarom een zeer groot succes oogstte.

Door het koortje van de C-afdeling o.l.v. de heer Jo Joghems werd het Wilhelmus ten gehore gebracht, op een bijzondere wijze gefraseerd, alsmede het uitstekend gezongen driestemmige Curaçaose Volkslied. Na de diverse uitvoeringen van dit lied op gramofoonplaten, die we bij officiële gebeurtenissen en via de radio hoorden, was deze uitvoering beslist een verademing. Zou hiervan niet eens een gramofoonplaat kunnen worden opgenomen?!

In zijn openingswoord wees de heer (vader Wullem) Meijer onder meer op de gezellige evenwichtige sfeer, die niet in het minst door de aanwezigheid van de C afdeling (de opleiding voor Onderwijzers en Onderwijzeressen) op de school heerst. Hij heette voorts welkom de hr. en mevr. Van As namens de Inspectie Onderwijs aanwezig, alsmede de M.O.-Commissie.

De hr. Jansen van de Eilandelijke Inspectie was tot zijn spijt verhinderd.

Het A.M.S.-lied, eveneens in driestemmige versie door het gemengd koortje van de C afdeling o.l.v. de hr. Joghems gebracht, opende het eigenlijke programma.

Hierna werden in een vlot tempo en zonder enige hapering de vele programmapunten afgewerkt op het, met veel moeite en inspanning en zeker niet minder succes door „Bouwheer" Alderlieste geïmproviseerde toneel.

Het muzikale deel stond, niet in het minst door het uitstekende C trio, op bijzonder hoog peil. Een bijzonder compliment aan het adres van de uitvoering van de sfeerrijke kampliederen door de kampeersters o.l.v. Emmy Swart. Een origineel idee!

Bij de, in zes verschillende talen gebrachte(!) voordrachten gaat onze pluim regelrecht naar de hoed van de heer Verschoor voor de keurige uitspraak van zijn discipel. Ook de uitspraak van het Duitse gedicht (o.l.v. de hr. Gehrels) was goed.

Eveneens, en uiteraard geldt dit voor het in het Spaans gebrachte gedicht door een van huis uit Spaans sprekend meisje.

Charmant, vooral door het ongewild leuke spel, was de Franse voordracht.

Het kattenduet werd helaas enigszins onmuzikaal beïnvloed door de lastige katten nerven. Het effect was niettemin geestig.

Het door drie meisjes uitgevoerde Ballet à la Russe was, gezien de beperkte ruimte, uitstekend. De verantwoording daarvoor lag in goede handen, namelijk die van Inez Thieme.

De Hoofdschotel voor de pauze was de Volksopera in zakformaat, „De wraak der gerechtigheid" of „Het Spook bij het Slot" onder leiding van de heer Joghems door het Stuyvesant Opera Gezelschap in bloedige realiteit omgezet.

Een verrassend muzikale en toch weer originele bewerking van een niet-origineel gegeven hield de ademloze toeschouwers in zijn ban en deed bij velen de tranen (van het lachen) in niet te stelpen stromen vloeien. Het „rouwmoedig" aangeklede koor gaf zeer welluidend commentaar op de bloedige gebeurtenissen. De sinistere aankleding (Bouwheer Alderlieste's werk) en de niet minder spookachtige belichting deden het hunne om de toehoorders aan hun zitplaatsen vast te nagelen.

Het keurig verzorgde tekstboek, dat ons naast het originele en uitgebreide programmaboekje werd aangeboden, stelt ons in staat de emotievolle gebeurtenissen nog eens thuis te beleven. Een uitstekend geheel!

Het programma na de pauze bestond uit de opvoering o.l.v. Rein (Regisseur) Gehrels van het bekende eenactertje „Engels zonder leermeester".

Met veel enthousiasme en veel verve werd dit luchtig blijspelletje gebracht en vormde dit een waardig slot van een uitstekend programma.

Een dankwoord aan alle medewerkers en een speciaal applaus voor de heren Joghems en Gehrels voor hun leiding vormden met het A.M.S.-lied een luidruchtig slot van deze bijzonder geslaagde avond, welke door de welwillende medewerking van het Tamarijn Bestuur in een smaakvolle omgeving kon worden gegeven.

Ook de „schermvrouwe", Mevr. Alderlieste en de „gelaatschilders en schildsters" onder het beproefde leiderschap van de hr. Farjon legden veel eer in met hun werk.

Ook Communistisch China bekent fouten

Peking. — Tsjang Tsjing Teng, de procureur-generaal van communistisch China, en Lo Joei Tsjing, de minister voor openbare veiligheid, hebben op het nationale volkscongres, dat te Peking wordt gehouden, toegegeven, dat er fouten zijn gemaakt in „de strijd tegen contra-revolutionairen". Zij verklaarden echter met nadruk, dat de strijd succes had en tot het einde zou worden uitgestreden.

Tsjiang zei, dat in het afgelopen jaar in sommige individuele gevallen mensen ten onrechte gearresteerd en veroordeeld waren. Lo waarschuwde, dat de regering met klem het systeem van gedwongen bekentenissen had verboden. Men moest zich baseren op het materieel bewijs en niet tezeer afgaan op mondelinge verklaringen. De ambtenaren van de openbare veiligheid moesten zich niet isoleren van het volk of zich omgeven in een waas van geheimzinnigheid, verklaarde hij voorts.

LEZERS LUCHTEN HUN HART

(Buiten verantwoordelijkheid der Redactie)

De Surinaamse Emancipatie-herdenking

Op 1 juli a.s., zal Suriname voor de 93ste maal de dag herdenken, waarop Koning Willem III in dit land de slavernij afschafte. De meningen over de herdenking van deze dag zijn verdeeld. De moderne Surinamer staat ietwat sceptisch tegenover de herdenking.

„Is het wel nodig", vraagt deze zich af, „dat 1 juli 1863 telkenjare wordt herdacht?" Want met de herdenking van deze dag gaan onwillekeurig onze gedachten terug naar de jaren 1630—1863, toen mensonwaardige taferelen zich in Suriname afspeelden.

De herdenking doet de jaren herleven van een strijd tussen de meester en zijn slaven, de tijd waarin de negers om hun donkere huidskleur als minderwaardigen werden behandeld en ten behoeve van de toenmalige heersers werden uitgebuit.

Moet deze tijd in de herinneringen van onze generatie blijven voortleven? „Ja of neen". „Neen!", omdat het aan een onmenselijke tijd doet terug denken, dit in onze hedendaagse beschaafde tijd niet past. „Ja!" Onze generatie moet deze dag herdenken. Het is niet zozeer 1 juli 1863, de dag waarop Koning Willem III een halt toeriep aan de slavenhandelaars, maar het feit, dat Baron, Joicoer en Bonni met onbeschrijfelijke moed en durf de strijd tot het bittere einde toe hebben gevoerd tegen de blanke slavendrijvers om hun Volk te bevrijden van het „Slavenjuk". Zij lieten hun leven in de strijd, doch hebben gezegevierd, want hun Volk werd bevrijd van de ketenen van de slavernij. En herinneren ons niet zoveel plekken aan deze slaventijd?

Bijvoorbeeld: „Boekoe", dit geeft te kennen: „Liever vernietigd dan in slavernij terug". „Boekoe", was de naam van een fort, dat Baron had gebouwd en waarover hij zelf het commando voerde. Boven het fort woei uitdagend een gele vlag, waarop een zwarte leeuw was afgebeeld, het zinnebeeld van het voor Baron en zijn mede strijders vervaagde dromenland „Afrika". Onze generatie moet 1 juli 1863 herdenken, wij zouden wanneer wij in gebreke zouden blijven om deze dag te herdenken, een stuk Surinaamse geschiedenis en cultuur teloor doen gaan.

Uit kranten berichten en particuliere brieven heb ik vernomen, dat Suriname, althans een deel van het Volk, zich voorbereidt om op 1 juli a.s. de „Emancipatie" te herdenken. Er zullen traditioneel een „kotomissie show" plaats hebben en betogingen en demonstraties, waarmede zal worden getracht de overheid te overtuigen van het verlangen en de wens van het Volk, voor Staten ontbinding.

Het blijkt dat 1 juli speciaal werd gekozen, om te kunnen aantonen, dat **in onze tijd nog een Bonni, Baron en Joicoer leven,** die de strijd voeren voor een beter Suriname, doch jammerlijk voeren zij niet de strijd, die de ware Bonni, Baron en Joicoer hebben gevoerd, de strijd voor „waarheid en recht". De tegenwoordige strijders, die zich voorvechters noemen voor een beter Suriname, voeren een egoistische strijd.

Het eerlijke nationale gevoel, de wil en eerlijke strijd, waarmede de negerslaven de strijd hebben gevoerd met vallen en opstaan ontbreekt nu te enenmale bij de strijders van heden, die voor het wel en wee van hun land en Volk moeten opkomen. Het egoisme, dat als leuze geldt bij de hedendaagse strijders, voert de goede zaak naar het niet.

Als vreemden zitten ze tegenover elkaar in de Statenzaal, zij vergeten dat zij landgenoten kinderen van één land zijn en gaan geen duimbreed voor elkaar uit de weg.

Deze stomme strijd zal blijvend worden gevoerd totdat eens men zal gaan begrijpen dat gezamenlijk moet worden gestreden, dat de hoofden bij elkaar moet worden gestoken in het belang van een beter Suriname, voor een betere toekomst van dit land. De vraag naar mannen van karakter is groot. De vraag naar mannen die weten naar eer en geweten te handelen. Suriname heeft zulke mannen hard nodig, die het land uit de chaos, waarin het thans is komen te verkeren kunnen redden.

Als de toestand zo blijft: „Staten ontbinding en nogmaals", blijft er niets anders over dan om te zien naar een „Democratische Dictator", die met strakke hand, met durf en moed, met liefde voor land en volk de scepter zal moeten zwaaien tot dat het beter wordt. Onze voorvechters Bonni, Baron en Joicoer doen wij schande aan om op deze wijze voort te gaan, zij vochten hun strijd voor vrijheid, deze strijd gedeeltelijk gewonnen werd voortgezet tot heden tendage.

Wij zijn thans verlost van het „Kolonialisme", mogen onze eigen boontjes doppen doch hebben alsnog de ervaring niet hoe te doppen.

De ervaring kan worden opgedaan mits eendrachtig wordt gedopt, voor het belang van Suriname.

Tenslotte spreek ik de hoop uit, dat de „Emancipatie"-herdenking van 1 juli a.s., een ordelijk en rustig verloop moge hebben, dat (er geen doden zullen vallen) z.a. ik o.a. in een Surinaams blad heb kunnen lezen, **(dit** wordt gevreesd). Het behoeft niet zover te gaan, dat bloed moet gaan vloeien van broeders en zusters „kinderen van een land".

Dit zou voor onze geschiedenis en beschaving pijnlijk zijn.

W. M. van Rijn.

SAS-vliegtuig kon wel op drie motoren landen

New York. — Woensdag j.l. vlak na de ramp met de Venezolaanse superconstellation nabij Idlewild, welk vliegtuig dit vliegveld met drie motoren niet meer heeft kunnen halen, is een machine van de Scandinavische luchtvaartmaatschappij uit Kopenhagen wel op drie van zijn vier motoren geland. Dit vliegtuig had ongeveer 1000 kilometer op 3 motoren moeten vliegen, een grotere afstand dan de LAV-machine.

De wijsheid voor een parelketting

Een Boeddhistische legende

door

ANTON W. VOGELSANG

De schrijver van deze vertelling heeft tijdens zijn verblijf in Indonesië studie gemaakt van de nog levende en reeds vergeten volksvertellingen in het Verre Oosten. Uit zijn aantekeningen heeft hij vele verhalen en legenden verteld voor de microfoon van het toenmalige Radio Batavia. Naderhand zijn er verschillende gebundeld in een beperkte oplage (Soerabaja, 1949).

Bij zijn onderzoekingen kwam de schrijver o.m. in aanmerking met de vele legenden welke zijn geweven rondom de Prins Siddharta Gautama, de Boddhisatwa, geroepen om later de Boeddha te worden.

In dit Boeddhistische jaar 2500 vragen wij de aandacht van onze lezers voor deze boeiende legende, waarin wordt verhaald hoe de Prins ertoe kwam de wereld te verzaken en de Boeddhistische godsdienst te stichten. Op het ogenblik dat de vertelling eindigt, begint de geschiedenis van het Boeddhisme: in het jaar 544 voor Christus. De Boddhiswata was toen 19 jaar oud. Hij stierf op ongeveer 80-jarige leeftijd.

PRINS SIDDHARTA GAUTAMA stond voor het venster en de aanblik van het mooie weer daarbuiten verraste hem. Hij besloot naar het wandelpark van zijn Vaders paleis te gaan. Hij riep de stalmeester bij zich en zeide tot hem: "Span mijn rijtuig in; ik wil naar het park".

De stalmeester haastte zich naar de stallen, zocht een van de mooiste rijtuigen uit en versierde dit. Daarna nam hij vier paarden van uitstekend ras, wit als de lotuskelk; hij spande ze voor de wagen en boodschapte aan zijn meester, dat alles gereed was, zoals hij bevolen had. De Boddhiswata steeg in de versierde wagen en reed naar het park. Zijn trouwe dienaar, de wagenmenner ging met hem.

VANUIT DE HEMEL ZAGEN DE goden neer op de jonge prins en zij zeiden tot elkander: "Ziet, het ogenblik is aangebroken, waarop de Boddhisatwa zal worden verlicht. Wij zullen hem een teken van waarschuwing geven." Zij zonden dan een engel naar het park, in de gedaante van een oude man. Maar zij beschikten het zo, dat alleen de prins en de wagenmenner deze man zagen. De prins, die nog niet veel van de wereld had gezien zag de grijsaard, gebukt onder de jaren van zijn ouderdom, tandeloos en beverig voortgaande op zijn stok geleund. Hij verwonderde zich over deze verschijning en vroeg aan zijn dienaar: "Wat is dit voor een mens, met zijn lange grijze haren? Waarom heeft hij geen tanden zoals jij en ik en waarom dragen zijn benen hem niet, zodat hij een stok nodig heeft om te kunnen lopen?"

Zijn dienaar antwoordde hem, dat de ouderdom deze verschijnselen met zich meebracht; dat wanneer hem slechts de jaren werden gegeven door de God, ook hij zijn tanden zou verliezen, dat ook zijn haren grijs zouden worden als steen. De prins riep uit:

"Neen! Wanneer ik zo moet worden, dan wenste ik niet geboren te zijn!"

Bedroefd keerde hij terug naar zijns vaders paleis en sloot zich op in zijn kamer.

De koning merkte dat zijn zoon treurde en hij riep de wagenmenner bij zich. "Waarom is mijn zoon al zo spoedig weer teruggekeerd uit het park en waarover bedroeft hij zich zo?" De wagenmenner vertelde de vorst wat er was voorgevallen en dat de prins hem gezegd had niets meer te willen zien van de wereld buiten het paleis.

"Waarom wilt ge mij doden, door mij zulk droevig bericht te melden?" riep de koning uit. En hij gaf bevel dat er toneelspelers zouden komen om zijn zoon op te vrolijken. Hij hoopte dat deze zijn voornemen zou vergeten door het spel, de dans en de muziek.

Maar uit voorzorg liet hij de wagenmenner telkens verslag uitbrengen van de toestand van zijn zoon. De toneelspelers wisten de Boddhisatwa te boeien en zijn vroegere stemming was weldra weergekeerd.

KORTE TIJD LATER WAS DE Boddhisatwa wederom uit rijden gegaan naar het park. Zijn trouwe dienaar vergezelde hem. Toen beiden gezeten waren langs het wandelpad zonden de Goden een engel vanuit de hemel in de gedaante van een zieke man, wiens huis bedekt was onder de zweren. Vol afschuw keerde de prins het gelaat af en vroeg de wagenmenner, wat voor mens dit was, daar hij niet eerder kennis had gemaakt met ziekte. De wagenmenner vertelde zijn meester wat ziekte was en hoe eenieder de gezondheid werd ontnomen wanneer de Goden hem niet welgezind waren.

Diep onder de indruk keerde de prins bedroefd naar huis terug en sloot zich op in zijn vertrek.

De koning vernam wat er gebeurd was en hij zond afleiding aan zijn zoon in toneelspelers en danseressen en liet zijn dienaren verslag uitbrengen over de gemoedsgesteldheid van zijn zoon.

NIET LANG DAARNA VERTOEFDE de Boddhisatwa opnieuw in de paleistuin en de Goden hadden daar een lijk gelegd, alleen zichtbaar voor de prins en zijn dienaar. De prins vernam van de wagenmenner hoe de dood een einde maakt aan ieder mensenleven en de prins was zo ontroerd dat hij uitriep: "Hoe kan ik leven in rijkdom en weelde, wanneer de wereld zoveel ellende kent? Ik wil niet langer leven in rijkdom; ik wil niet leven in deze wereld. Wijs mij 'n plek waar ik kan leven in eenzaamheid!" En omdat de wagenmenner hem zo'n plek niet kon wijzen keerde de prins bedroefd terug naar zijn vaders huis. De koning was ontsteld over wat zijn zoon had gezegd; hij liet wachtposten plaatsen rondom het paleis en zond vele danseressen naar de vertrekken van zijn zoon om hem te vermaken. En weldra vergat zijn zoon zijn voornemen, maar in de ogenblikken dat hij alleen was dacht hij veel na en vergat alles om zich heen. De koning was bezorgd over de droefheid van zijn zoon en hij beval zijn dienaren iedere dag alle mensen te verwijderen uit het park wanneer zijn zoon daar ging wandelen.

DE VIERDE KEER DAT DE GODEN vanuit de hemel een teken gaven aan de Boddhisatwa, rustte de prins uit van de vermoeienissen van een lange wandeling. In de schaduw van een boom gelegen zag hij een man naderen in een lange pij. Nog niet eerder had de prins een mens gezien met zo'n vroom gelaat. Hij vroeg de wagenmenner wat voor een mens dit was, maar omdat er in die tijd nog geen monnikken waren, kon zijn dienaar hem geen antwoord geven. De prins wendde zich toen tot de man in de pij en vroeg hem: Zeg mij vriend, wie gij zijt en waarom gij U gekleed hebt in deze pij zonder enig sieraad?" En de man antwoordde hem, dat hij een monnik was, door de Goden gezonden om de weg te wijzen aan de Boddhisatwa. De prins vroeg hem, wie de Boddhisatwa was en hij vernam dat dit degene was, die de Boeddha zou zijn, de verlichte, leraar der mensen.

Daarop stelde de Prins de monnik de vraag of deze Boeddhisatwa in de stad woonde, want, zo zeide hij: "deze mens wil ik kennen en luisteren naar zijn wijsheid". De monnik boog zich voor de prins en zeide: De Boddhisatwa zijt Gij, Prins Siddharta Gautama. Tot U hebben de Goden mij gezonden om U te berichten dat Gij de Boeddha zult zijn". En voordat de prins deze woorden had begrepen, was de monnik verdwenen.

DE BODDHISATWA ZOND ZIJN dienaar, de wagenmenner naar zijn vader om hem te berichten, dat hij het besluit had genomen zich uit het paleis terug te trekken om de wereld nader te leren kennen, voordat hij haar zou verzaken. Zelf trok de prins naar zijn geboortestad, gaf zijn kostbaarheden aan de armen, behalve zijn parelsnoer, dat zijn vrouw hem had geschonken bij zijn huwelijk, en hij bedelde langs de straten en leefde tussen de armsten. Onderwijl dacht hij veel en diep na en leerde veel van de gedragingen, de blijheid en de ellende van de mensheid. Het gebeurde niet lang daarna, dat zijn vrouw een zoon ontving. Toen de prins dit hoorde sprak hij: "Dit is mij een beletsel om de wereld te verlaten: mijn zoon zal Rahoela heten, wat *boei* betekent". Hij maakte zich kenbaar als Siddharta Gautama en men reed hem op een mooi versierde wagen de stad binnen. Het volk juichte hem toe en vanaf haar balkon zag een jong meisje neer op hem en riep verrukt uit:

"Gelukkig moet de moeder zijn,
gelukkig moet de vader zijn van zulk een zoon!

Gelukkig moet de gade zijn van deze man!"

De Boddhisatwa hoorde dit en in zijn diepe wijsheid dacht hij: "Wanneer de moeder en de vader en de gade gelukkig zijn, kan dan het eigen hart het geluk nog wel vinden?" En met verzaking van de hartstocht overpeinsde hij, dat geluk alleen kan worden gewonnen, wanneer de lust wordt geblust. "Zij heeft mij een goede les gegeven", besloot hij. "Ik zal de zaligheid gaan zoeken. Vanaf dit ogenblik zal ik het huiselijk geluk de rug toekeren en de wereld verlaten." Hij schonk als beloning voor haar wijze les zijn kostbaar parelsnoer aan de vrouw, die deze woorden had gesproken. De vrouw was verrukt en meende dat de prins verliefd op haar geworden was en zij kleedde zich om haar opwachting te gaan maken.

Maar de prins keerde terug naar het paleis van zijn vader, sloot zich op in zijn kamer en legde zich te bed. En direct zond de koning hem vrouwen om hem af te leiden en te vermaken en zij traden binnen in schitterende gewaden en zongen en dansten voor hem en maakten muziek. Maar de Boddhisatwa had zich reeds afgekeerd van alle hartstochten; hij vond geen plezier in het spel van de vrouwen en keerde zich om en viel in slaap.

Toen de vrouwen dit bemerkten legden ook zij zich teleurgesteld neer en vielen eveneens in slaap.

HEEL VROEG IN DE MORGEN ontwaakte de Boddhisatwa uit zijn slaap; hij richtte zich op in zijn bed en zag de vrouwen op de grond liggen. Sommigen kwijlden uit de mondhoeken, anderen spraken hardop in hun droom; bij enkelen waren de kleren afgezakt en hij hoorde snurken en knarsetanden. Prins Siddharta Gautama walgde van wat vroeger genieting was." "Vandaag nog zal ik de wereld verlaten" besloot hij en behoedzaam stond hij op en riep de wagenmenner. Hij beval hem in het geheim zijn paard te zadelen. Daarna opende hij zachtjes de deur van de kamer van zijn vrouw. Hij zag haar in bed liggen, bestrooid met bloemen en haar hand rustte op het hoofd van zijn zoon. De prins durfde het kind niet op te nemen uit vrees de moeder wakker te maken. Geruisloos verliet hij de kamer en sprak in zichzelf: "Als ik de Boeddha ben, zal ik terugkeren om mijn zoon te begroeten". Hij besteeg dan zijn paard en nam zijn trouwe dienaar met zich mee. Zoals de Goden het haddden beschikt openden de stadspoorten zich vanzelf voor hem en hij reed door tot aan het water.

Door een wondere kracht gedreven ging hij door het water en bereikte droog de overkant. Daar liet hij zich door zijn dienaar het hoofd kaal scheren en hij sprak: "Mijn trouwe vriend, hier nemen wij afscheid voorgoed. Neem mijn paard met U mee en keer terug naar het paleis." En hartelijk nam hij afscheid van zijn dienaar en zijn paard en ging voort, de verten tegemoet. De dienaar schreide luid en keek zijn meester na tot hij verdwenen was. Dan keerde hij terug naar het paleis, maar onderweg stierf het paard, dat zijn meester niet meer dragen zou en Kanthaka is de naam van dit paard, dat in de hemel van de drie en dertig Goden werd wedergeboren als een zoon der Goden, van dezelfde naam. De wagenmenner was nu dubbel bedroefd en in de stad wedergekeerd weende hij nog steeds. Weeklagend bracht hij de heilwensen van zijn meester over aan de zijnen en vele dagen en maanden was er grote droefheid en verslagenheid in het paleis, die duurden tot men vernam van de grote wijsheid van de Boeddha, die de Waarheid gevonden had: dat leven lijden is en dat men slechts van dit lijden verlost kan worden door het Nirwana, waarin alle begeerten, alle hartstochten en alle lusten zijn geblust.

De staatsburgerlijke opvoeding

De verkiezingen zijn in Nederland achter de rug. Ze verliepen kalm: Er waren nergens steekpartijen; vóór de stembureau's was het altijd wonderbaarlijk stil; men kreeg soms gewoonweg heimwee naar de bekende Antilliaanse verkiezingsdrukte. Een nieuw probleem is echter gedurende deze verkiezingstijd — en strijd — sterk op de voorgrond gehaald.

De Antilliaanse student, die zich de moeite getroost om geregeld de Nederlandse kranten bij te houden; zo nu en dan te luisteren naar lezingen van Kamerleden, partijleiders en andere vooraanstaande politici, zal ongetwijfeld hebben gemerkt, dat tegenwoordig bij de „grote mensen" de neiging om de jeugd in de politiek te betrekken, sterker en sterker wordt.

Zo bestaat er in Den Haag een Jongeren-parlement, terwijl sinds het einde van 1955, het gemeentebestuur aan alle burgers van de stad, die drie en twintig en die kiesgerechtigd worden, een boekje getiteld „Uw stem telt mee", doet toekomen. In dit boekje wordt de werking van het ingewikkelde bestuursapparaat van Nederland in het kort uiteengezet. Men is voorts van plan om vooral op middelbare scholen, meer tijd te gaan besteden aan het aanschouwende onderwijs in staatsinrichting, economie en dergelijke vallen die raken aan politieke vlakken.

Zodoende komen we aan het grote en moeilijke woord: Staatsburgerlijke opvoeding. De idee op zich zelf is zonder twijfel goed; ook de jeugd behoort te weten wat er in de gemeenschap, waarin hij leeft, waarvan hij deel uitmaakt, te koop is.

De tijd voor deze staatsburgerlijke opvoeding wil men aftrekken van de tijd die — vooral op lagere scholen — besteed wordt aan de Vaderlandse geschiedenis in haar meest onbenullige details.

Nu is het zo, dat de Antilliaanse student, die deze verschijnselen gadeslaat in de politieke wereld om hem heen, onwillekeurig gaat „piekeren". Immers, gaat hij — misschien voor hij zelf weet — zich niet afvragen in hoeverre de ideeën en nieuwe gedachten, die hij in Nederland hoort, op de Antillen een toepassing zouden kunnen vinden?

Voelt hij zich niet verplicht — vanwege de verantwoordelijkheid, die hij op zijn jonge schouders neemt op het moment, dat hij naar Nederland vertrekt om te studeren — minstens in gedachten de voor- en nadelen van een toepassing van dergelijke ideeën op de Antillen na te gaan?

Welnu, om op onze staatsburgerlijke opvoeding terug te komen, de moeilijkheden voor een doorvoering hiervan — gezien het stadium, waarin de ontwikkeling in de Antilliaanse gemeenschap zich thans bevindt — zijn m.i. op de Antillen veel en veel groter dan in Nederland. Maar beschouwen we eerst enkele van de Nederlandse moeilijkheden.

In een artikel over staatsburgerlijke opvoeding, dat onlangs in „Plein 1956" is verschenen, schrijft Anton van Duinkerken: „Drie moeilijkheden zie ik, die in Nederland de opvoeding tot staatsburger belemmeren. De eerste moeilijkheid is gelegen in de aard van ons onderwijs in de vaderlandse geschiedenis. Het oordeel over de gebeurtenissen van het verleden hangt voor een deel af van de inzichten bijgebracht door het godsdienstonderwijs of door plaatselijke of geestelijke overleveringen."

In zijn toelichting hierop zegt de schrijver, dat daar de Nederlander niet gauw geneigd is, kritiekloos te dwepen met een of ander kunstenaar, held of beroemd politicus uit het verleden, dit het Nederlandse volk hoedt voor een „dweepzuchtige titanisme of verblindend chauvinisme". Dit beschouwt de schrijver als een voordeel. Nadelig is volgens hem, dat in de vaderlandse geschiedenis op school, eerder toekomstige partijlidmaatschap, dan overtuigd staatsburgerschap grondslag krijgt. De geestelijke ontwikkeling richt zich z.i. meer op een wereld-burgerschap, dan op een staatsburgerschap. Hierin ziet hij de tweede moeilijkheid.

„De derde moeilijkheid", zegt Anton van Duinkerken", ligt in een neiging tot partijdig vooroordeel; waardoor goed staatsburgerschap geheel wordt gelijk gesteld met getrouwe aanhankelijkheid aan de zienswijze van een confessie, partij, groep, stad of provincie, waaraan men zijn voorkeur geeft."

De moeilijkheden, die deze schrijver noemt, zijn m.i. mutatis mutandi ook voor de Antillen geldend; of beter gezegd: Wanneer men hier een staatsburgerlijke opvoeding zou beginnen, zouden deze moeilijkheden ongetwijfeld ook hier op de voorgrond treden.

Er zijn echter nog andere factoren, die een dergelijk pogen op de Antillen moeilijk zullen maken. Zo bijvoorbeeld het feit, dat de Antilliaanse gemeenschap nu eenmaal niet homogeen is, maar een mengvat van tientallen rassen; een 'conglomeraat' van wereldbeschouwingen, die vaak elkaar helemaal niet raken. Dan is er de moeilijkheid, die voortkomt uit de geografische ligging van de Antillen; namelijk dat zowel in politieke als in godsdienstige aangelegenheden het sentiment — goed of slecht — te zeer domineert op het verstandelijke onderscheidingsvermogen. Ten slotte nog het feit, dat de Antilliaanse Staat (zo men dit woord hier mag gebruiken) de Antilliaanse samenleving, veel en veel jonger is dan de Nederlandse; dan de meeste Staten van Europa of zelfs van Amerika.

Bovendien moet de Antilliaanse Staat zelf nog opgevoed worden. Dat het toevallig zo is, dat deze opvoeding een taak is, die op de schouders van JONGE MENSEN rust, lijkt mij niets anders dan een cynische speling van het lot.

Voorlopig kunnen Antilliaanse jongeren hun staatsburgerlijke opvoeding dus niet van de Antilliaanse Staat zelf krijgen. De Antilliaanse gemeenschap met zijn 'politieke heftigheid', zou het sentiment, dat in ieder Antilliaan is, slechts onbeheerster kunnen maken; waardoor hij natuurlijk tot een male ongeschikt zou zijn voor elke functie, waar onderscheidingsvermogen en oordelingsvermogen van meer belang zijn dan gevoel alleen. Maar wat dan? In Nederland of elders in Europa of Amerika gaan leren hoe men een goede Staatsburger wordt? Maar krijgt men daar niet met moeilijkheden te kampen, die op de Antillen niet zijn; en 'mist' men niet vele die wel typisch Antilliaans blijven?

Of zou het beeld van de goede internationale staatsburger — dus ook Antilliaanse — de man zijn, die onverschillig blijft voor wat er in de politieke wereld te koop is?

Het beantwoorden van deze vragen vergt een groter inzicht dan het mijne; namelijk het inzicht van een rijp Antilliaans staatsburger. Daar onze Antilliaanse Staat zelf nog niet rijp is, blijven deze vragen voorlopig onbeantwoord.

Toch denk ik, dat wij de juiste staatsburgerlijke opvoeding niet alleen op staatkundig terrein moeten zoeken; een terrein, dat door Van Duinkerken — zelf dichter, schrijver en katholiek — minder benadrukt wordt dan door zuiver staatkundig-ingestelde schrijvers. Want ik denk, dat wij op dit terrein voorlopig geen oplossing zullen vinden. Ik geloof namelijk, dat staatsburgerlijke opvoeding veel te maken heeft met naastenliefde; veel meer dan de vooraanstaande Kamerleden en politici in het algemeen in hun toespraken of hun artikeltjes doen uitkomen. Volgens mij hoeft men 'n Nederlandse of 'n Antilliaanse student niet vol te proppen met feitenkennis uit de ingewikkelde wereld van politiek en regering om van hem een goede Staatsburger te maken. Achtereenvolgens hoeven noch de jongens uit Burma, Nederland, de Antillen, te weten, dat De Noe, Dr Drees, de heer Jonckheer, eerste ministers zijn geweest of zijn om goede staatsburgers te heten. Nodig is alleen maar, dat deze jongens goed zijn; dat zij te allen tijde de menselijke rechten van de medemens respecteren; hun plichten kennen en bereid zijn de noden van anderen te verzachten.

Ik beeld mij niet in, dat ik hiermee de oplossing voor het vraagstuk, dat Nederland momenteel bezig houdt en vroeg of laat ook de Antillen zal bezig houden, heb gegeven.

Ik heb alleen maar willen duidelijk maken, dat de oplossing eerder ligt op het terrein van Naastenliefde, Plichtsbesef en Verantwoordelijkheidsgevoel en NIET op het zuivere staatkundig-wetenschappelijke van: „blokken voor je staatsburgerschap".

Daarom denk ik ook niet, dat de Antilliaanse Staat zich zorgen zal behoeven te maken over de opvoeding van haar jeugd in staatsburgerlijk verband; en ook niet over haar eigen opvoeding.... tenminste niet direct. Haar directe zorg is: Proberen van elk Antilliaans meisje en elke Antilliaanse jongen een persoonlijkheid te maken; een persoonlijkheid te laten maken.... en wel een zo veelzijdig mogelijke.

En pas dan, wanneer de Antilliaanse jongeren zich ten volle bewust zijn geworden van hun verantwoordelijke taak ten opzichte van de Antillen, pas dan zullen de Antillen prat kunnen gaan, niet alleen op hun goede doctoren, goede rechtsgeleerden, goede sociale werkers, maar ook en hoofdzakelijk op hun staatsburgers; hun goede mensen, waar het uiteindelijk toch altijd op aankomt.

Toch denk ik, dat het zijn nut heeft wanneer de Antilliaanse jongeren in Nederland, maar ook die op de Antillen zitten — schoon de meesten hier niet eens kiesgerechtigd zijn — zich in deze kwestie verdiepen. Alhoewel voor mij, de ontwikkeling van persoonlijkheid voornaam blijft. Ja, als dit geschiedt, dan denk ik, dat binnen enkele tientallen jaren de Antilliaanse gemeenschap zal wemelen van goede staatsburgers....

F. Martinus Arion

De Parijse mannequin Colette Duval heeft in Brazilië onlangs een vrije val per parachute van 11.000 meter gemaakt en daarmee een wereldrecord gevestigd. 250 meter boven het water aan het strand van Copacabana opende zij haar parachute. Men ziet mademoiselle Duval hier tijdens het onderzoek na de sprong.

ERIC DE NOORMAN: Het offer van Svitjold

40—30. Met bonzend hart blijft het moedige kereltje staan en kijkt naar de plaats waar hij Ragnar met de gevangenen heeft zien spreken. „Als boze mannen maar niet omkijken", mompelt hij angstig. „Dan zij Pum Pum zien".

Besluiteloos kijkt hij naar de baai in de verte waar de rovers druk met de onderhandelaars van Bohuslan aan het praten zijn, dan weer naar de kerker waar de Noorman en zijn zoon gevangen zitten en spreekt zichzelf moed in.

„Altijd als grote wijze mensen gevangen, Pum Pum moeten helpen. En als grote mensen weer vrij, zij alles vergeten, kloppen keine man op hoofd en zeggen: Ga maar spelen, grote mensen moeten beraadslagen! Maar nu Pum Pum zullen laten, zien, dat hij veel verstandiger zijn dan wijze mensen."

Behoedzaam sluipt hij langs de wand naar de deur van de kerker. Hij legt zijn oor tegen het hout en tikt met zijn vingers: „Meester Eric! Meester Eric!" zegt hij gedempt. „Ik zijn hier Pum-Pum!" Hij luistert; aan de andere kant wordt brommerig een onverstaanbaar antwoord gegeven. Zijn gezicht klaart op: „Meester **Eric zijn wakker hebben** Pum Pum gehoord", mompelt hij tevreden. Met inspanning van al zijn krachten schuift hij de zware, roestige grendel opzij en opent de deur: „Meester Eric! roept hij. **Er volgt geen antwoordt.** Hij voelt zich opeens ongerust, er moet iets niet in orde zijn. „Meester Eric!" herhaalt hij dringend en angstig. Hier zijn......"

De deur schiet opeens wijd open en grote handen grijpen de dwerg beet, sleuren hem naar binnen. ....

Een verdwenen Eindhovens hofje

Pas heel langzaam, maar wel zeker, krijgt Eindhoven zijn gezicht terug. Nu 'n halve eeuw geleden had het dat verloren. Het was het gezicht van een knus, saai provinciestadje — knus voor de Eindhovenaren, saai voor de vreemdeling. Bij de opkomst van de industrie, omstreeks de laatste eeuwwending, verloor het zijn karakter, zoals een oud herenhuis, waarvan een kantoor is gemaakt, of een vervallen kerk, die wordt ingericht tot magazijn. Maar heel langzaam krijgt Groot-Eindhoven zijn nieuwe, ter zake doende gezicht met de sprekende trekken van een moderne werkstad. Nóg ligt voor de vreemdeling, die alleen maar even in het centrum moet zijn en die onze stad in één richting haastig doorkruist, veel verborgen achter de sleetse coulissen van de oude lintbebouwing langs zijn toegangswegen en achter de ten dele nog bescheiden, provinciale architectuur van de binnenstad. Die coulissen en die architectuur, waarin fabriekjes en fabrikantenhuizen afwisseling met rijen krotjes — kruisingen tussen wevershutten en keuterijtjes — zullen zich nog wel 'n half eeuwtje handhaven. Pas dan zal achter de geruimde bouwvallen en door de vele nieuwe doorbraken het Nieuwe Eindhoven opengaan, zal het zijn masker helemaal hebben afgelegd en zijn nieuwe gezicht helemaal tonen.

Knus

Knus is Eindhoven niet meer, en maar betrekkelijk schilderachtig. Maar **dat is het wel geweest. Ook Eindhoven** heeft zijn hofjes gehad, zijn buurtjes en zijn achterbuurtjes, zoals elk oud stadje, dat zichzelf respecteert. De meesten van ons hebben ze zelfs goed gekend. Maar hoe gaat dat? Veertien dagen, nadat iets is verdwenen, kunnen wij ons al niet meer herinneren, hoe het er heeft uitgezien. De oude winkeliers op de Nieuwe Denner kunnen nu ternauwernood nog aanwijzen, waar hun vroegere pand precies heeft gestaan. Maar dat komt ook wel, omdat de voordeuren van de oude rechter-Demer hebben gestaan, waar nu de voordeuren van de nieuwe linker-Demer staan.

Ook u heeft ze wel gekend, of ervan gehoord: het Begijnhof, het Luciferstraatje, het St. Annahof, het College, de Plekhoek en andere pittoreske hoekjes en gaatjes, die zijn verdwenen of op vallen staan. Ze waren typisch voor Klein-Eindhoven. Ze lagen verborgen achter de coulissen van het provincinest, zoals het Elzentpark en zoveel schitterende nieuwe woonwijken nóg er achter schuilgaan. Ze waren gegroeid in Oud-Eindhoven, doch zij vormden een beletsel voor het nieuwe. En daarom verdwijnen zij, zonder een ander spoor achter te laten dan in de harten van hun vroegere bewoners, die er geboren en getogen waren, of in een herdenkingsartikeltje, dat zal vergelen in het archief.

Ja, ook Klein-Eindhovenhad zijn buurtjes-achteraf, maar het is opvallend, hoe zelden dat achterbuurtjes waren, al zijn sommige van lieverlee daartoe afgezakt. Dat komt, omdat Eindhoven nooit een uitgesproken kerken- en kloosterstad is geweest, onder welker kromstaf het goedkoop en lui leven was. Klein-Eindhoven is, hoe bescheiden dan ook, altijd een werkstad geweest en alle ingebouwde buurtjes-achteraf zijn dan ook opgezet als huisvesting voor werkers.

Dat was o.a. ook het geval met het St. Annahof, dat als 'eigen weg' liep van de oude Demer, door achtererven en binnentuinen, naar de Vestdijk. Langs dit bestrate binnenpad stonden tien huizen, achter lange vóórtuintjes en onder schaduwrijke bomen, die er te zamen een knus hofje vormden. Ook maar suggereren, dat het St. Annahof een achterbuurtje was, zou een dodelijke belediging zijn voor zijn voormalige bewoners — en terecht! Want dat is het zeker nooit geweest of geworden. Als arbeiderswoningbouw was het een symbool van een nieuwe tijd en van het nijvere, Nieuwe Eindhoven, dat op komst was — feitelijk een voorloper van het Philipsdorp en latere modelprojecten van volkshuisvesting in onze stad.

Modern

Toen het omstreeks 1890 werd gebouwd door de heer Toon van Zeeland — (in de wandeling ook wel 'God de Vader', om zijn prachtige, grote baard) — een fabrikant en groothandelaar, was het, met zijn Franse kappen en mansardes, een voorbeeld van moderne woningbouw. De huisjes, met langs **elke kant van de deur een raam,** deden dan ook de, voor die tijd, fikse huur van 1 gulden per week. Dat was heel wat voor arbeiders, die 7 tot 8 gulden verdienden, behalve misschien Peer Goens of Jac. van Vroonhoven, die wel 9 haalden en die daarom behoorden tot de hoogst aangeslagen van het St. Annahof. Maar de eerstgenoemde bekleedde dan ook een vertrouwenspositie bij de wijnhandel Boex, als reiziger', die met de voermanskar, van 's morgens 4 tot 's avonds 9 uur, bestelroutes maakte van drie dagen lang, tot Nijmegen toe.

En de laatstgenoemde was de lijfkoetsier van de familie Boex, die met een hoge zijën op de bok zat en die dan ook de grondlegger is geworden van het bekende Eindhovense transportbedrijf.

Pronte mensen', zoals dat hier heet, waren de St. Anna-hovelingen; betrouwbare en bekwame vaklieden, zoals de huisschilder Van Beek wiens zoon thans burgemeester van Reusel is; Hein Crooymans, jarenlang een deftige heren-chauffeur en niet te vergeten de dames Schoenmakers, huis- en kostuumnaaisters, — die rond de halve eeuw hebben gewoond onder de schutse van het beeld van Sint Anna, de patrones van dit hofje en de naamheilige van de dochter van de stichter Van Zeeland, naar wie het was genoemd. Enigszins afwijkend van dit milieu waren misschien de enkele Belgische vluchtelingen van 1914 — '18, maar dat heeft maar kort geduurd. In het eerste huisje had de fa. Van Zeeland — Van Dam een monsterkamer en magazijn voor tabak, die later zijn overgeplaatst naar de plek, waarop nu de fietsenstalling tegenover het station staat.

Het St. Annahof begon op de Demer (ongeveer waar nu de slagerij van Jan Hezemans staat), voeger tussen de bakkerij van Van Bergen—Bekkers en het café 'De Ekster' van Fons van den Bichelaar. Het had twee bochten en kwam uit op de Parallelweg, over een houten bruggetje over de Vest. Toen dat versleten was, maakte de smid Tinus van der Heijden er een nieuwe ijzeren, tussen het koetshuis van Boex, waarin op het laatst nog het Liefdewerk Oud Papier heeft gezeten en het huis van de heer Kerssemakers, die daar o.a. Vincent van Gogh ontving om van hem schilderlessen te krijgen.

Omstreeks 1900 bracht notaris Fens het St. Annahof onder de hamer. Het werd, voor rekening van de heer Jan Boex—Willems, in diens opdracht gekocht door de aannemer-commissionair Piet Kluytmans. Toen vestigden zich er nog meer leden van het personeel van de oude Eindhovense wijnhandel (1833) om dicht bij hun werk te wonen.

In 1942 werd het St. Annahof — door één bom — te zamen met vijf grote vaten van de wijnhandel — getroffen, waarbij het ten dele werd verwoest en vijfduizend liter kostelijke wijn doelloos in de Vest verloren gingen. Onder de bewoners, van wie er veel een schuilplaats hadden gezocht in de eerste huisjes, vielen gelukkig geen slachtoffers. Bij het bombardement van 1944 kreeg het nog een slag, zodat het te zamen met de verwoeste Demer werd onteigend en gesloopt.

Orchideeën in de Himalaya

Men schrijft ons uit Nederland:

Dezer dagen heeft de botanicus dr. P. Vermeulen zijn visum gekregen voor een onderzoekingsreis naar Indonesië en Indië. Eind van de maand vliegt hij naar Calcutta, om van daaruit in de oostelijke Himalaya kennis te gaan maken met een van de grootste tropische families, namelijk die der orchideeën, die zestienduizend à achttienduizend soorten bevat. Dr. Vermeulen is, een zeer groot orchideeënkenner; hij is [illegible] dat onderwerp gepromoveerd. Hij weet niet alleen a[illegible] de 45 Nederlandse soorten, die in het wild groeien, heeft volle-grondsorchideeën bestudeerd in Portugal en een pas ontdekt soort gevonden in Ierland, het is hem ook gelukt om uit zaad de plantjes te kweken en in bloei te brengen zonder de geheimzinnige noodzakelijke samenleving met bodemschimmels, een van die fascinerende symbiosen in de natuur.

Dr. P. Vermeulen

*Deze wetenschappelijke reis, die tot doel heeft de West-europese wilde orchideeën te vergelijken met hun soortgenoten in de Himalaya, wordt mogelijk gemaakt door het Buitenzorg-fonds, dat elke twee jaar een botanicus in de gelegenheid stelt om kennis te nemen van de flora in de tropen. De ambassade van Indië heeft het binnengaan in het gebied van Sikkim om planten te zoeken goedgekeurd (een verlof, dat niet makkelijk gegeven wordt), mits dr. Vermeulen een set van alles wat hij vindt aan Indië schenkt. Van het hoofd van de botanische tuin in Calcutta, dr. Chatterjee, kan dr. Vermeulen alle tegemoetkoming verwachten, want planten zoeken in een bars, uitgestrekt bergland is nog heel iets anders dan in overzichtelijke lage contreien. In Darjeeling, op tweeduizend meter hoogte, begint de exploratietocht, die daar drie weken zal duren. **De expeditie wordt uitgerust met dragers en ezeltjes, want er gaan tenten** en voedsel mee en het nodige werkmateriaal. Camera's ook voor kleurenfoto's, papier om planten te drogen, trommels voor de uitgestoken exemplaren en flessen alcohol, om de bloeiwijzen mee naar huis te brengen in natuurlijke staat, zodat de tekenaar ze hier kan vereeuwigen.*

Tussen zijn colleges door — dr. Vermeulen is privaatdocent in de didactiek der biologie — zit hij ons dit alles te vertellen in zijn werkkamer van het Hugo de Vries-laboratorium aan de Amsterdamse Hortus, waar hij zijn wetenschappelijke werk doet. Het heiligdom van de vorser waar alles op onderzoek aandacht, geduld wijst. Stapels herbariumbladen onder andere met gedroogde planten, in bruikleen uit Azië en verschillende landen in Europa. Buizen en kolven, steriel afgesloten met wattenproppen, waarbinnen in maanden en jaren tijds uit het zaagselfijne zaad het geheimzinnige proces zich voltrekt van wortelhaartjes, minuscule blaadjes, volgroeide plant.

Orchideeën behoren tot de meest intrigerende bloemen; de groeivoorwaarden, onder andere de schimmel in de grond, zijn niet makkelijk. Daarom geeft de plant zijn stofzaad zo overvloedig. Als dit hele onzichtbare miljarden-legioen tot wasdom zou komen, zou de aardbodem binnen enkele jaren één orchideeënveld zijn.

Met zijn speurzin en vasthoudend geduld probeert de botanicus de natuur te slim af te zijn. Met bleekpoeder gedesinfecteerd zaad van orchideeën uit de volle grond is door dr. Vermeulen zonder bodemschimmel gekweekt tot plantjes, die, tot zijn triomf, in bloei zijn gekomen. Dat was nog niemand gelukt. Minutieus, fijn geduldswerk van jaren, waarbij alles bekeken wordt door het helpend oog van de botanicus, de loupe. Die dan ook altijd om zijn hals hangt.

Zelfs met een loupe kan het echter moeilijk zijn, om van gedroogde bloemen, zoals ze uit de Himalaya meegebracht zullen worden, later de details weer precies te zien. „We koken ze even op in lodaline" zegt dr. Vermeulen, „dan krijgen ze hun natuurlijke vorm weer terug!"

In het expeditiegebied van Sikkim groeien zowat 450 soorten orchideeën, al of niet aromatisch, die dr. Vermeulen van afbeeldingen kent. Van sommige soorten zal hij de knol uitgraven en later toevoegen aan zijn indrukwekkende verzameling in de Hortus. Daar bloeien in potten de meest cosmopolitische donker- en lichtpaarse orchideeën naast elkaar: uit Spanje, uit Marokko, uit Zuid-Limburg, uit Australië, uit Frankrijk. Botanische wetenschap is kennis, maar ook intense aandachtige liefde voor het geschapene. Dat verraadt het gebaar, waarmee deze plantkundige een kleine orchideeënbloem in zijn hand neemt, om ons de gelijkenis met een insect te laten zien. „Is dat niet mooi?"

GALLINARA IS TE KOOP

(Van onze Romeinse correspondent)

Dezer dagen hebben wij in de Giornale d'Italia een bericht gelezen hadden, dat begon met de kop „Voor Matige Prijs Eiland Te Koop".

Gallinara is te koop. Gallinara ligt in de Middellandse Zee in de grote bocht tussen Cannes en La Spezia. Het is tien ha. groot. Gallinara heeft alles wat de ware insulaphiel kan begeren. In deze oase van vrede en rust groeien olijven en cypressen, St.-Jansbroodbomen, eucalyptus, enorme Indische vijgebomen en eeuwenoude steeneiken. De kleine haven heeft een perfecte wallekant en een dam of pier in beste staat. Er is ligplaats voor tien vissersschuiten, dit gezegd bij wijze van kubieke inhoud. De grote weg loopt van deze haven naar het Huis. Het is het enige huis van het eiland, maar deze optrek heeft zestig slaapkamers en een zwembad, dat gevoed wordt met het puurste en ziltste zeewater. Drie cisternen met een inhoud van totaal driehonderdduizend liter bewaren het regenwater, Gallinara is dus niet drooggelegd. Hierbij dient men te bedenken, dat water, zoet water, in Italië is om zich te wassen; reeds de antieke dichter leert: Vina bibant homines, animalia cetera fontes: de mens dient zich aan de wijn te houden en het water de overige levende wezens te laten.

Behalve de grote weg zijn er vele paden en paadjes, die tot wandelen nopen. Er is geen telefoon. Die is door de Duitsers vernield, de enige culturele daad, die zij in Italië hebben gesteld.

Geen streek of plek in

Tachtig miljoen lire voor romantisch eiland

dit land, of het heeft een eerbiedwaardige historie en zijn eerbiedwaardige heilige, Gallinara niet uitgezonderd.

Leefde hier niet van 357 tot 361 in een grot Sint-Martinus, de cavalerist met het grote hart, die later bisschop van Tours zou worden? De Benedictijnen bouwden er in het jaar 1000 een abdij. Die is verdwenen, maar iemand, die een beetje archeoloog is, weet altijd nog wel de fundamenten op te graven. Genua bouwde op Gallinara omtrent 1600 een toren, uitkijkpost tegen de Saracenen, die het de Republiek lastig plachten te maken. De toren staat er nog en is 15 m hoog. Verder is er de villa met de zestig slaapkamers, Doornroosjes droom.

De gemeente Alassio, onder wiens territoir het eiland valt, heeft de handen uit de mouw gestoken en een haventje gebouwd op het vasteland: Punta Santa Croce.

Welaan dan, wat let U? Als Don Achille Lauro, sinds de jongste verkiezingen koning van Napels, kunt U de schipper van uw jacht opdracht geven van Punta Santa Croce, twee strepen bakboord aanhoudend, naar Gallinara te koersen. U kunt ook een barkasje huren en oversteken naar het eiland met de St.-Jansbroodbomen om daar te peinzen over de heilige Martinus, die wel niet in een van uw zestig slaapkamers gelogeerd heeft, maar toch dit land verkoos en er een grot voor lief nam.

De prijs is tachtig miljoen lire, pakweg 5 ton voor tien ha. eiland met begroeiing, haven, wallekant, pier (in beste staat), straatweg, paden, paadjes, op te graven fundamenten (A.D. 1000), een toren (A.D. 1600), hecht doortimmerde riante opstal, piscine en cisternen. Candlelight-dinner, schimmen van Turken en geen telefoon....

SCHAT-EILAND

door ROBERT L. STEVENSON

(Vertaald door Yge Foppema)

57

ZESDE BOEK

Kapitein Silver

HOOFDSTUK XXVIII.

In het kamp van de vijand.

De rode gloed van de toorts verlichtte het inwendige van het blokhuis en liet mijn ergste vermoedens tot werkelijkheid worden. De zeeschuimers waren in het bezit van het blokhuis en van alle voorraden: daar stond het vaatje cognac, daar lagen het vlees en het brood, net als tevoren, en wat mijn doodsangst nog vertienvoudigde: nergens was een spoor van een gevangene te zien. Ik kon niet anders denken dan dat ze allen waren gekomen, en ik deed me zelf de heftigste verwijten dat ik er niet bij was geweest om met hen te sterven.

De zeerovers telden nog maar zes man, van de rest was niemand meer in leven. Vijf waren er op de been, ineens uit hun eerste slaap gerukt, met rode en opgezwollen gezichten. De zesde was alleen maar op zijn elleboog omhoog gekomen; hij was doodsbleek en het rood gevlekte verband op zijn hoofd wees er op dat hij kort geleden gewond was en nog maar pas verbonden. Ik dacht aan de man, die bij de grote aanval op het blokhuis aangeschoten was, maar nog tussen de bomen had kunnen verdwijnen: dat moest hij zijn. De papegaai zat op de schouder van Lange Jan en streek zijn veren glad. Silver zelf kwam me bleker voor dan anders en keek strenger dan ik van hem gewoon was. Hij droeg nog altijd het mooie lakense pak waarin hij als parlementariër was verschenen, maar het was intussen lelijk toegetakeld, vol modder en op verscheidene plaatsen opengehaald aan de scherpe dorens van het bos.

„Zo," zei hij, „daar hebben we dus Jim Hawkins. Wel allemachtig, en ben je zo maar binnen komen vallen? Afijn, dan zal ik maar denken dat je met goede bedoelingen komt."

Hij ging schrijlings op het brandewijnvat zitten en begon rustig een pijp te stoppen.

„Dick, geef me dat vlammetje es aan," zei hij, en toen hij de brand er in had: „Mooi zo, steek nou die tak maar in het hout; en nemen jullie je gemak d'r van, jongens — je hoeft voor Hawkins niet te blijven staan, hij vindt het wel best als je er bij gaat zitten, daar kun je donder op zeggen. Zo Jim," — hij duwde de tabak in zijn pijp aan — „daar was je dus weer. Ik moet zeggen, dat is een plezierige verrassing voor de ouwe kerel. Toen ik je de eerste keer zag had ik meteen al in de gaten dat je een bijdehante was, maar ik moet zeggen, dit had ik toch nooit gedacht, van mijn leven niet."

Ik deed natuurlijk geen mond open. Ze hadden me met de rug tegen de muur gezet, en daar stond ik en keek Silver recht in het gezicht, uitwendig dapper naar ik hoop, maar met zwarte wanhoop in het hart.

Silver trok doodbedaard een paar keer aan zijn pijp en ging toen voort:

„Nou moet je eens luisteren, Jim, je bent hier nu eenmaal en nu zal ik je vertellen wat ik er van denk. Ik heb je altijd graag gemaggen, omdat je een kerel bent waar pit in zit, net zo een als ik zelf toen ik nog een knappe jongen was. Ik heb altijd gedacht, dat je bij ons moest komen en het leven laten als een goed boekanier, en nu zul je wel moeten, beste jongen. Kapitein Smollett is een prima zeeman, dat zal ik mijn leven lang getuigen, maar op het stuk van discipline valt er niet met hem te spotten. Plicht gaat voor, zegt ie altijd, en gelijk heeft ie. Zorg dat je in het vervolg uit de buurt van de kapitein blijft! **Zelfs de dokter moet niks meer van je hebben** „ondankbare deugniet" zei-d-ie, en nou kunnen we d'r verder lang of kort over praten, maar het komt hierop neer: naar je eigen mensen terug kun je niet, want die willen niks meer van je weten, en als je geen zin hebt om hier in je eentje te blijven ronddarren, maar dat zou een beetje eenzaam wezen, dan zal je wel bij kaptein Silver moeten monsteren."

Dat wist ik dus alweer. Mijn vrienden leefden nog, en hoewel ik geneigd was voor een deel te geloven wat Silver zei: dat de heren erg boos waren over mijn desertie, was ik toch meer opgelucht dan teneergeslagen door wat ik had gehoord.

„Ik zeg er niks van dat je nu in onze handen bent", hernam Silver, „al kun je d'r donder op zeggen dat het zo is. Ik ben d'r altijd voor om gemoedelijk te overleggen; ik heb nog nooit gezien dat er uit dreigementen wat goeds voortkwam. Als het je aanstaat, kom je bij ons, en als het je niet aanstaat, nou Jim, dan staat het je vrij om nee te zeggen — vrij om ja te zeggen, makker, royaler kan geen enkele zeeman 't je aanbieden zou ik zo zeggen."

„Dus je wilt een antwoord van me hebben?" vroeg ik met bevende stem. Ik voelde wel dat zijn sarcastisch gepraat alleen maar diende om me te laten voelen dat de dood me boven het hoofd hing, en mijn wangen gloeiden en het hart klopte me pijnlijk in de borst.

„Jongen," zei Silver, „geen mens zit je achter de vodden. Neem maar op je gemak poolshoogte. We zullen je niet haasten, makker; de tijd gaat zo gezellig voorbij als jij d'r bent, weet je."

„Best," zei ik, want ik had wat meer moed gevat, „als ik dan moet kiezen, dan heb ik ook recht om te weten waar ik aan toe ben, en hoe het komt dat jullie hier zitten en waar mijn vrienden zijn gebleven."

„Waar we an toe bennen?" grauwde een van de zeeschuimers.

„Huh! as we dat wisten, dan waren we beter af as nou."

(Wordt vervolgd)

Een der deelnemers aan de paardenrennen van zondagmorgen rijdt het Wilhelmina Stadion binnen. Boven aan de ingang ziet men het grote bord ASU-WEEK 22 juni — 1 juli, dat des avonds bij sportdemonstraties verlicht wordt.

Nogmaals „LE DIABLE AU CORPS"

Oranjestad. — Zaterdagavond j.l. werd uitsluitend voor de leden van de Filmliga de Franse film Le Diable au corps gedraaid. Dat is het goed recht van de liga. Aangezien over deze film, of liever gezegd over het feit van de vertoning en het feit van de afkeuring, gesproken werd, zijn wij op verdere informatie uitgegaan.

In een boekje: Filmreviewed, staan alle films aangegeven en zijn in verschillende klassen verdeeld. Le Diable au corps komt voor onder slass "C" met de bijvoeging "veroordeeld als immoreel". Bedenkt men dat dit oordeel werd uitgesproken in het jaar 1948, toen men zich nog niet geheel uit de ban van de oorlogsjaren had gewerkt en dat de veroordeling in Amerika had plaats gehad waar men een andere maatstaf aanlegt dan in Nederland of de Nederlandse Antillen, dan staan wij toch wel even verwonderd dat de Filmliga juist deze film liet uitkomen. Vooral als men bedenkt dat de Filmliga in het verleden toch over zulk een bijzondere goede smaak beschikte. Dit is kort na elkaar, de tweede film, welke de keuringscommissie weigerde voor openbare vertoning en aangezien de commissie bestaat uit personen van verschillende richting, mag men aannemen dat voor en tegen terdege tegen elkaar zijn afgewogen.

De goede naam welke de Filmliga nog steeds heeft, mag men niet in de waagschaal stellen en wij doen langs deze weg dan ook een beroep op het bestuur van de Filmliga, alvorens de keuze op een film definitief te bepalen zich tevoren terdege op de hoogte van de inhouden te stellen.

Aan dit alles kunnen wij nog toevoegen, dat bij navraag bij de keuringscommissie, de commissie de voormelde film had afgekeurd nog voor men gezien had, dat ook "Filmreviewed een gelijk oordeel had.

Benoeming directeur Cubaans touristen bureau

Oranjestad. — De heer E. Bartels van het Arubaans Touristen bureau ontving bericht van de heer Orencio Nodarse, voorzitter van het Cubaanse Touristen Bureau, dat de heer Luis J. Bouri, president van "Florida Speaks Publishing Co.", welke o.m. uitgeefster is van de tijdschriften "Florida Speaks" Cuban Travel Magazine" en "Sunrise Magazine", benoemd is tot direkteur van het Cubaans Touristen Bureau.

Kamers van koophandel der America's vergaderen

Oranjestad. — Van 25 tot en met 27 juni zullen de Kamers van Koophandel der America's in Miami vergaderen. Van Aruba zullen deze vergadering bijwonen de heren G. de Veer, voorzitter van de Arubaanse K.v.K. en de heer Clinton Whitfield, voorzitter van de Vereniging van Handelaren, die momenteel in Amerika vertoeft.

De paardenrennen in het Wilhelminastadion

Oranjestad. — In het kader van de ASU-week werden zondagmorgen in het Wilhelmina Stadion paardenrennen gehouden door de Arubaanse Paardensport Vereniging. Het publiek was in zeer grote getale opgekomen en heeft gedurende enkele uren genoten van de wilde galop der paarden.

Nieuw bestuur Mercurius

Oranjestad. — Dezer dagen hield de Sportvereniging Mercurius een algemene leden vergadering, waarbij o.a. een nieuw bestuur werd gekozen. Voorzitter werd de heer A. J. M. Poppe, secretaris de heer N. Kessel en herkozen werd de heer J. te Winkel tot penningmeester.

Verder werden er plannen opgemaakt voor het jaarfeest, dat op 2 juli gehouden zal werden en op 30 juni zal er een afscheidfeestje worden aangeboden aan lt. Castendijk in verband met zijn vertrek naar Nederland. Op die dag is er een voetbalwedstrijd uitgeschreven tegen het A-elftal van de mariniers, waarvoor een beker ter beschikking werd gesteld door Mercurius.

Bovendien bestaan er nog plannen, doch dit is nog niet geheel zeker, om op 7 juli naar Curacao te vliegen om daar enige vriendschappelijke voetbal wedstrijden te spelen.

Telegrammen van deelneming aan Venezuela

Oranjestad. — Telegrammen van deelneming werden uit alle delen der wereld aan de Venezolaanse Regering gezonden in verband met het tragische ongeval met een toestel van de L.A.V., waarbij 74 personen om het leven kwamen.

Ook het Arubaans bestuurscollege zond een telegram als bewijs van haar deelneming, dat luidde als volgt:

Oranjestad, 22 juni 1956

General Marcos Perez Jimenez
Presidente Republica de Venezuela
Miraflores Caracas

En nombre pueblo de Aruba os expresamos nuestros sinceros y profundos sentimientos por el lamentable accidente aereo que acaba de enlutar a multiples familias Venezolanos punto Aruba hace suyo el dolor provocado por esta tragedia

Fraternalmente
Consejo de Gobierno Insular de Aruba

Ondertekend door de heren W. F. Craane, Lope Beaujon, Arturo Prins, Gerard de Veer, Elias Mansur en Nicolaas Piña werd een telegram verzonden aan Panorama Nacional, met de volgende inhoud: Los suscritos ciudadanos Arubanos, Bonairianos, Curazoleños y Venezolanos componentes comunidad Arubana se unen fraternalmente al profundo duelo ocasionado por la ragedia aerea numerosos hogares Venezolanos.

De kinderen van de kleuterklasse, klasse één, twee en drie van de Beatrixschool te Aruba deden hun best met toneel en zang, tijdens de contactmiddag, welke dezer dagen werd gehouden. Hier ziet men „Jarige Jetje" in het midden.

Belangrijke boksontmoeting op 13 juli

San Nicolaas. — De heer Johan Steffanie heeft twee Venezolaanse boksers aangezocht om op 13 juli in het Swingsters Square Garden te San Nicolaas te komen boksen. De hoofdwedstrijd zal er een zijn van 10 ronden tussen Sugar Boy Nando, de Antilliaanse kampioen, en Raoul Tovar uit Caracas uitkomen tegen de andere Venezolaan Luis Barreto.

Lago Engineersclub koos nieuw bestuur

San Nicolaas. — De Lago Engineersclub koos de vorige week een nieuw bestuur, dat thans zal bestaan uit de heren voorzitter J. E. Wanamaker, vice-voorzitter L. B. Stangeland, secretaris J. E. Kerwin, penningmeester, F. M. Roding en de commissarissen I. W. Homelers, I. J. Kurikam, B. Schelfhorst, C.R. Bergfield en C. F. Bond.

St. Franciscusclub houdt Gran Velada

Oranjestad. — Op woensdag 27 juni a.s. houdt de St. Franciscusclub te Oranjestad een gran velada om de clubkas wat te verstevigen. Wie de jongens op hun vrije middagen in de club bezig zien met houtsnijwerk, tekenen schilderen en allerlei knutselarijtjes, zal begrijpen dat een kleine versteviging van de kas hoog nodig is, want om de jongens bezig te houden is er materiaal nodig en dat materiaal kost geld. Ook in de gereedschappen gaat geld zitten en hoewel de plaatselijke handel zoveel mogelijk steun verleend, is financiele steun van anderen onontbeerlijk.

Dinsdag in de ASU-week

Oranjestad. — In het kader van de ASU-week zal dinsdag in het Lago Sport Park de grote baseball ontmoeting plaats hebben tussen San Nicolaas en Oranjestad. De toegang tot het sportpark is vrij. De aanvang is gesteld op 19.15 uur.

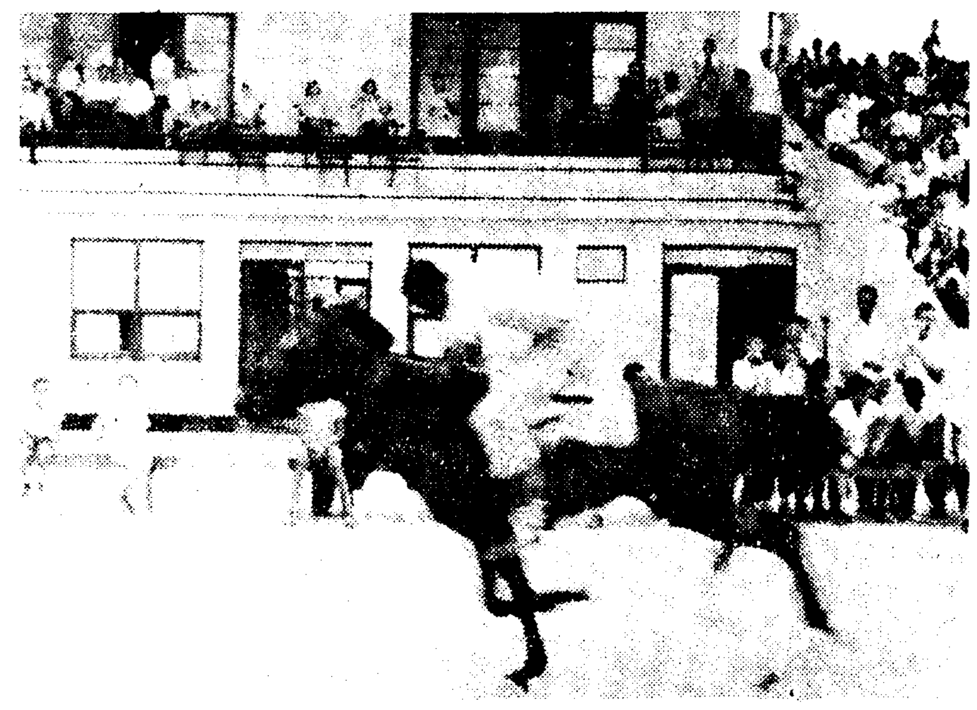
Lago's zomervacantieplan

Lago. — Het zomervakantieplan van de Lago, dat gehouden wordt onder auspicien van de Lago Community Council, omvat een programma van 8 weken, waarin alle kinderen van de Colony een aandeel kunnen nemen. Ziefs zij, die in de hoogste klasse van de High School zitten, kunnen er aan meedoen. Zij kunnen deelnemen in de kunstprogramma's, sportevenementen, dans en toneeluitvoeringen en nog zoveel meer, want het gehele plan omvat 20 onderdelen.

Op 2 juli begint de inschrijving van de kinderen en zij kunnen dan opgeven aan welke delen van het programma zij wensen deel te nemen. De leiding van het gehele programma bestaat uit 2 instructeurs, die hun gehele tijd zullen besteden en speciaal voor dit doel uit Amerika zijn overgekomen 3 full time en 2 part time instructeurs uit de Colony en 10 full time assistent instructeurs uit de Colony.

Kindermiddagen in club Suriname hervat

San Nicolaas. — De kindermiddagen in Club Suriname waren enige tijd onderbroken met het oog op de werkzaamheden, welke in de club werden verricht in verband met de verbouwing. Sedert gisteren werden deze kindermiddagen wederom hervat, welke vooral nu met het oog op de a.s. viering van het 15-jarig bestaan, extra attracties zullen hebben.

Onder laaiende enthousiasme van het talrijke publiek stoven zondagmorgen tijdens de paardenrennen in het Wilhelmina Stadion de vurige paarden door de finish.

Mogelijke deelname Aruba aan Haitiaans tournooi

Oranjestad. — Dezer dagen had er in Trocadero een spoedvergadering plaats van de A.V.B. Het te behandelen onderwerp betrof een uitnodiging van Haiti om een Antilliaans elftal mee te laten doen aan het tournooi dat op Haiti gehouden zal worden. Curacao zou, aldus werd ons medegedeeld, niet mee kunnen doen.

Aruba echter heeft de uitnodiging aanvaard. De kosten komen voor rekening van Haiti en de spelers worden vervoerd met een vliegtuig van het Haitiaanse leger. Het vertrek is bepaald op 6 augustus en het tournooi zou 8 dagen duren.

Watersport vond geen doorgang

Oranjestad. — Door een samenloop van omstandigheden kon de watersport zondagmorgen geen doorgang vinden. In de eerste plaats stond er een te harde wind, welke het zeilen en ook het zwemmen gevaarlijk maakten. Dan hadden enige van de organisatoren, waaronder degene die voor het geleidevaartuig zou zorgen, dienst en men achtte het daarom beter een andere dag voor dit soort van sport uit te kiezen.

Het ad interumbestuur van de A.B.C. was bijna geheel aanwezig en de organisatie zal goed in eikaar. Men zal nu contact opnemen met de ASU om de watersportdag de volgende week zondag, 1 juli, te houden en tevens zal dan getracht worden om ook in schoolverband zwemwedstrijden te houden.

Tivoli club koos nieuw bestuur

Oranjestad. — De Tivoli Club vergaderde zondagmorgen voor een algemene ledenbijeenkomst, waarbij een nieuw bestuur werd gekozen. Eerst werd een minuut stilte in acht genomen ter nagedachtenis van mevr. Marie Arends en de heer Eddy de Veer, in leven leden van de club. Daarna lazen secretaris en penningmeester hun jaarverslag voor en het bleek dat de financiën van de club er zeer goed voor stonden.

Bij de verkiezing kwamen uit de bus voorzitter de heer A. G. Th. Arends, vice voorzitter de heer Henny Arends, 1ste secretaris de heer Jos v.d. Schoot, 2e secretaris de heer Ernesto de Cuba en penningmeester mevr. Veneranda Arends terwijl tot commissarissen werden gekozen de heren T. C. Pietersz, C. Juliao, G. T. Arends, Eric Croes, Lorenzo Arends en Totty Arends.

Voetbaluitslagen Aruba vs Curacao

Oranjestad. — Zaterdagavond had de ontmoeting plaats tussen de elftallen van Aruba en Curaçao, welke eindigde in een gelijk spel 1-1. Het was een matige wedstrijd en de publieke belangstelling was bijzonder groot.

De wedstrijd van zondagmiddag eindigde in een verdiende overwinning voor Curaçao van 3-1. Bij de ruststand was de stand 1-1.

SURINAME loopt leeg!

Niet zo heel lang geleden waarschuwden wij, aldus schrijft het blad „Suriname", onder het opschrift: „Suriname loopt leeg", dat de politiek ten aanzien van uitgezonden krachten een verkeerde en funest voor het land is. Wij wezen er op, dat men zich niet aan salarisschalen, wanneer het personen met een bepaalde bevoegdheid betreft, moet houden, aangezien de salarissen in Nederland belangrijk omhoog zijn getrokken, en niet te spreken van de sociale voorzieningen. Nu men bovendien het oorlogsgevaar geweken acht, bestaat er niet meer die drang, die wij kort na de oorlog gekend hebben, om het land uit te gaan.

Wij hebben er voorts de aandacht voor gevraagd, dat er ook nog andere zaken zijn die geregeld moeten worden, zoals de omstandigheden waaronder de mensen hier moeten werken en de faciliteiten, die men verleent, zoals verlofsregelingen.

Er is op dit gebied niets gebeurt en er begint zoetjesaan een kritieke toestand te ontstaan. In onze editie van gisteren schreven wij over het heengaan van leraren aan de AMS — reeds zijn enkele niet teruggekeerd — en van dr. Collier. Het AMS zit straks zonder bevoegde krachten, want men krijgt ze niet makkelijk uit Nederland. De salarissen liggen er hoger en Nederland heeft zelf gebrek aan deze krachten. De grootste grieven van deze mensen is echter niet het salaris, maar het niet nakomen van een belofte betreffende een goede verlofsregeling. Steeds heeft men deze mensen op de lange baan gehouden.

Wat dr. Collier betreft, hij is er de man niet naar om aan de grote klok te hangen wat hem grieft, doch wij weten dat, zoals zovelen bij Volksgezondheid, ook hij de plagerijen onder de huidige leiding moe is. In plaats van deze man, die die stil zijn weg opgaat, maar belangrijk werk voor het land heeft verricht en die men een salaris betaalt die een andere van zijn formaat als een aalmoes zou beschouwen, te waarderen, is hem het leven zuur gemaakt. Om maar een van de plagerijen te noemen. Het was de gewoonte, dat de brieven van dr Collier in de bus van Volksgezondheid werden gedeponeerd, nauwelijks was de nieuwe directeur van Volksgezondheid benoemd of dit werd van het ene op het ander ogenblik verboden.

Is het niet een aanklacht tegen het beleid van de huidige leiding van het departement van Volksgezondheid dat een man als dr Collier gedwongen wordt heen te gaan? Misschien is dit ook een deel van het plan de campagne om wat zich niet achter de toean besar wil stellen weg te werken.

Zo loopt het land zoetjesaan leeg en zal langzamerhand gevuld worden met derde rangskrachten, die ons op de duur meer zullen kosten, dan de goede krachten die wij laten heengaan.

BOAC-vliegtuig in Nigeria verongelukt

Nederlander onder de slachtoffers

Londen. — Een vliegtuig van het type Argonaut van de Britse luchtvaartmaatschappij BOAC is zondag kort na het vertrek uit Kano in Noord Nigeria verongelukt.

Van de zijde van de BOAC is medegedeeld dat het toestel 38 passagiers en zeven bemanningsleden aan boord had. Het was op weg naar Londen.

Uit Kano wordt gemeld dat onder de 38 passagiers dertien overlevenden zijn geteld. Van de zeven bemanningsleden kwamen 2 om het leven.

Het toestel zou bij het opstijgen aan het einde van de baan een boom hebben geraakt en vervolgens in brand zijn gevlogen.

Volgens de voorlopig lijst van overlevenden is een der overlevenden een Nederlander, genaamd van Veen, werkzaam bij de Holland-West Afrika Lijn.

Noodtoestand in Guatemala

Ciudad Guatemala. — De regering van Guatemala heeft zondag te middernacht de noodtoestand afgekondigd en de burgerrechten ernstig beknot.

Deze maatregelen zijn genomen in verband met een demonstratie van studenten, waaraan de politie een einde meest maken. Er zijn verscheidene studenten aangehouden.

Het decreet waarbij de noodtoestand werd afgekondigd is zondagmiddag tijdens een spoedzitting van het Congres bekrachtigd. Het is voorlopig voor de duur van dertig dagen.

CURACAO

Bevuild met olie

Willemstad. — De man M.M. deelde mede, dat terwijl hij langs de havenkant liep, zijn kleren met olie waren bevuild. Hem werd aangeraden zich bij de gedeputeerde van D.O.W. te vervoegen.

Sportnieuws

Willemstad. — De finale herendubbelspel van de vereniging PSV werd zondagmiddag verspeeld op de banen te Mundo tussen Blom-ververs tegen Kion v. Eyma. Het is een aardige wedstrijd geworden die het zien waard was. De spelers hadden wel last van de harde wind. In de eerste set wisten Kion v. Eyma een voorsprong te behalen van 5-2 doch door beter aanzetten van Blom Ververs werd deze voorsprong gelijdelijk ingehaald en werd het op het eind een overwinning voor Blom Ververs met 10-8.

De tweede set bracht een voorsprong van 5-2 voor Blom Ververs die echter werd ingehaald door Kion v. Eyma tot 5-5. Hierna speelden Blom Ververs veel beter en wonnen zij ook de tweede set, met 7-5. We zijn gewend beter spel te zien van de jeugdige v. Eyma. Vooral zijn te zeker plaatsen deed menig puntje in zijn nadeel komen. De belangstelling was goed en vooral waren vele dames aanwezig.

De heer Lock neemt afscheid van Nieuwpoort gemeenschap

Nieuwpoort. — Zaterdagmiddag heeft de heer George Lock, staflid van de Mijnmaatschappij Curaçao, tijdens een vriendschappelijke cricket-wedstrijd afscheid genomen van zijn sportvrienden. De gehele staf-gemeenschap van Nieuwpoort was daarbij aanwezig. Des avonds was er ten huize van de heer Mesney, directeur van de Mijnmaatschappij Curacao, een party, waarop mevr. Mesney wegens verblijf buitenlands van haar echtgenoot, de charmante gastvrouw was. Zij hield een toespraak, waarin zij de kwaliteiten van de heer Lock en diens vrouw in het daglicht stelde. De opvolger van de scheidende heer Lock, de heer Albert Brown, wist het gezelschap in het landhuis Sta. Barbara door zijn prachtige zangnummers in vervoering te brengen. Het feest duurde tot laat in de avond.

Morgen zullen de stafleden in de club afscheid nemen van hun collega, die op vervroegd pensioen gaat en woensdag met de „Antilles" naar Engeland vertrekt.

Emmastad

Telegram Afdeling:
Van 07.00 — 23.30 Kantoor tel. 2307
Van 23.30 — 07.00 J. J. Roos tel: 3353

Personeel Afdeling:
F. W. van Duyvenbode, Varkevisser, CPIM Hotel, N.P. tel. 3485.
B. g. g. nad. inl. tel 2406

Materialen Afdeling:
J. J. van Kampen tel. 4326

C.S.M.

Rederij:
G. de Rooy tel. 2076

Scheepsagentschap:
Van 07.30 — 12.00 en van 13.00 — 18.00 Kantoor tel. 2458—2551
Van 19.00 — 23.00 en van 08.00 — 03.00 W. R. Engelsman tel. 2304.

Dok afdeling.
Van 16.30 — 1.00 tel. 2276—2098.
Van 1.00 — 07.30 P. Roest tel. 3146

THEATER ASIENTO
Geen Voorstelling.

Van de Nederlandse voetbalvelden

RAPID neemt leiding in kampioenscompetitie

NOAD boekt kostbare zege

De donderdagavond in het Olympisch Stadion te Amsterdam gespeelde promotiewedstrijd tussen KFC en Hermes DVS is een keihard promotieduel geworden en nog wel van de slechtste kwaliteit. Vooral na de rust kregen de 8000 toeschouwers weer zo'n gevecht te aanschouwen — door Leo Horn met voorbeeldige rust nog in goede banen gehouden — dat een oplezierige herinnering opriep aan de talrijke duels, die vroeger reeds een degradatie-competitie kenmerkten. Van plaatsen en goed voetbal is absoluut geen sprake meer. Er werd nog slechts om een fractie van een seconde sneller bij de wild weggetrapte bal te zijn. Het was een wedstrijd zo fel en hard, dat hij een ongewild pleidooi werd voor de stelling de verlengstukken van de gewone competitie — promotie-, degradatie- en beslissingswedstrijden — zo snel mogelijk af te schaffen. Maar voorlopig zitten wij er nog mee en wij zullen maar afwachten, wie de uiteindelijke gelukkigen gaan worden.

In de kampioenscompetitie deed Rapid J.C. wederom prachtig werk door te Breda tegen NAC een uiterst zwaar bevochte, doch zeker verdiende overwinning te boeken. Met 1—0 bleef Van Melis c.s. in de meerderheid en door deze kostbare zege hebben de Limburgers de leiding momenteel stevig in handen. Bij deze overwinning kwam nog een grote meevaller. Want op Spangen te Rotterdam vochten Sparta en Elinwijk in een spannend duel om de beide winstpunten, maar de achterhoedes bleven heer en meester van het terrein. Kraak herstelde zich van zijn slechte wedstrijd tegen NAC — twee blunders kostten de Elinkwijkers de zege — en de wedstrijd eindigde, zoals die begonnen was. De stand is momenteel:

Rapid J.C.	2	4	4—1
NAC	2	2	3—3
Elinkwijk	2	1	2—3
Sparta	2	1	1—3

Woensdag as. gaat de strijd tussen NAC en Sparta, alsmede Rapid JJ.C. — Elinkwijk. Wij geven Rapid J.C. een mooie kans op een derde overwinning waarmede de Limburgers dan een zeer goede gooi doen naar de Landstitel. Maar ook NAC geven wij tegen het Rotterdamse Sparta goede perspectieven, zodat dan NAC nog een ernstige bedreiging voor Rapid J.C. zou blijven.

In de promotiecompetitie is het inderdaad feest geworden te Tilburg. NOAD — GVAV was een zeer belangrijke ontmoeting in deze promotiecompetitie, de strijd namelijk tussen de twee Hoofdklassers, die beide deze competitie gestart zijn met een daverende overwinning. NOAD won met 3—1 en staat nu alleen aan de kop van de ranglijst. Volgens onze mening heeft het Zuiden een prachtige kans om in NOAD de tiende club te krijgen in de Ere-Divisie, hoewel wij daarmede helemaal niet willen zeggen, dat GVAV geen kans meer zou hebben. Integendeel, de Groningers beschikken over een zeer goede ploeg, waarin enkele technische knappe spelers zijn — o.a. Laeroix — en NOAD moet nog naar Groningen, neen, wij zullen nog maar rustig afwachten.

De wedstrijd RCH — KFC bracht een toch wel verrassende uitslag. Na de twee nederlagen boekte de Racing eindelijk een succes — misschien dat er nu meer volgen — door tegen KFC met 1—1 gelijk te spelen. Voor het verliezende GVAV was dit niet ongunstig, temeer, daar nu KFC as. zondag naar Groningen gaat.

Woensdag kan nog meer verrassingen brengen, want RCH heeft wederom een thuiswedstrijd en wel tegen NOAD, terwijl Hermes DVS in het Feyenoord-Stadion tegen GVAV in het veld moet aantreden: twee belangrijke wedstrijden derhalve, die de beide Hoofdklassers nog niet zo gemakkelijk gewonnen hebben.

Het is in ieder geval een spannende competitie, waarin wij nog de nodige surprises tegemoet kunnen zien. De stand is nu:

NOAD	2	4	7—2
KFC	3	3	4—6
GVAV	2	2	5—3
Hermes DVS	2	2	3—2
RCH	3	1	1—7

Bij de kampioenscompetitie van het Amateurvoetbal is de eerste helft gisteren afgesloten met een 2—1 zege van Hengelo op het Rotterdamse RFC, waardoor de oostelijke ploeg momenteel de leiding heeft met een voorsprong van twee punten op de grote concurrent RFC. Nog gespeeld moeten worden: Hengelo — Vlissingen, Vlissingen — RFC en de belangrijke wedstrijd te Rotterdam RFC — Hengelo. De stand is momenteel:

Hengelo	2	4	4—2
RFC	2	2	6—4
Vlissingen	2	0	3—7

Ook met de promotiecompetitie begint men reeds op te schieten en komt er al tekening in de strijd. In Groep A heeft momenteel de leiding het Noordhollandse Hollandia, dat uit twee wedstrijden het maximum aantal punten wist te behalen. Unitas uit Gorkum — de club van de oud-internationaal Wels — en Zeeburgia uit Amsterdam staan gelijk. Gisteren won Hollandia op eigen terrein met 2—0 van Unitas, een belangrijke zege derhalve, terwijl in een doelpuntrijke, alsmede spannende strijd Zeeburgia met 5—4 van Lugdunum won. De stand is hier:

Hollandia	2	4	5—2
Zeeburgia	3	3	7—7
Unitas	3	3	3—4
Lugdunum	2	0	6—8

In Groep B is Borne de leider. Hoe dikwijls heeft deze oostelijke ploeg niet voor de poort van de hoogste afdeling gestaan, maar nu maken zij een uitstekende kans tot de eerste klasse door te dringen. Tegen HSC, een der ernstigste medekanshebbers, werd gisteren een goede wedstrijd gespeeld en het eindsignaal gaf een 2—0 zege te zien voor de bezoekers. Be Quick uit Zutphen, ook een oud-eerste klasser, won met 2—0 van GRC, dat nu zo goed als uitgeschakeld te beschouwen is.

Borne	3	5	10— 4
HSC	3	3	7— 6
Be Quick	3	3	4— 4
GRC	2	1	3—10

In Groep C lijkt ons, dat de strijd reeds zo goed als beslist is in het voordeel van MOC. Met zes punten uit drie wedstrijden heeft de ploeg uit Bergen op Zoom de leiding. Gisteren behaalde zij de derde zege in successie en wel op De Spechten met 4—2. Wilhelmina '08 werd zo goed als uitgeschakeld, alleen nog een klein theoretisch kansje, door met 1—2 van Heksenberg te verliezen.

Hier is de stand nu:

MOC	3	6	10—3
De Spechten	2	2	5—4
Heksenberg	2	2	3—4
Wilhelmina '08	3	0	1—8

Betaald voetbal KNVB

Utrecht. — Zaterdag is een algemene vergadering gehouden van de sectie betaald voetbal van de KNVB. De vergadering verenigde zich met een concept voorstel van het bestuur inzake de promotie- en degradatieregeling zodat in het volgend seizoen geen promotie degradatiewedstrijden meer zullen worden gespeeld.

In de ere-divisie zullen 18 clubs spelen; in de eerste divisie twee maal 16 clubs en in de tweede divisie betaald voetbal twee maal 15 clubs. De nummers 17 en 18 van de ere-divisie degraderen naar de eerste divisie en de beide kampioenen van de eerste divisie promoveren naar de ere-divisie. De nummers 16 van de eerste divisies degraderen en de kampioenen van de tweede divisies promoveren.

Voortaan zullen drie buitenlandse profs in een club mogen meespelen.

Voor de bekercompetitie hebben 500 amateurverenigingen ingeschreven.

Ronde van Zwitserland

Zürich. — De Zwitser Strehler heeft de achtste en laatste etappe van de Ronde van Zwitserland van Chur naar Zürich gewonnen. De afstand van 212 kilometer legde hij af in 6 uur 13 minuten en 8 sec. Hij won in de sprint van de Italianen Nascimbene en Guerini. Nolten werd 34e met ruim 1½ minuut achterstand en van der Pluym 35e in dezelfde tijd. Maenen gaf tijdens deze etappe wegens beenkrampen op.

In het eindklassement werd de Zwitser Rolf Graf eerste; 2. Schaer (Zw); 3. Planmaert (Belg); 4. Hollenstein (Zw) en 5. Junkermann (Dtl.) Nolten werd 11e en van der Pluym 26e.

KLM-vliegers wensen salaris-herziening

's Gravenhage. — Sedert enige weken zijn er tussen de directie van de KLM en de vereniging van KLM-vliegers besprekingen gaande over de salarissen van deze laatsten. In een onlangs gehouden ledenvergadering van de vereniging is besloten g e e n actie te ondernemen die de KLM zou kunnen schaden.

De organisatie verzekerde dat er van enige conflict geen sprake is. Mocht er een conflict ontstaan, dan zullen de vliegers nimmer verder gaan dan in burgerkleding de dienst uitvoeren.

De standpunten van directie en vliegers zijn elkaar dicht genaderd.

Van de zijde van de KLM directie wenste men g e e n mededelingen over de besprekingen af te leggen.

Jaarlijkse zwemwedstrijden voor C.P.I.M.-ers

Emmastad. — In de avond van maandag 9 juli wordt de jaarlijkse zwemwedstrijden in het zwembad Rust en Burgh gehouden voor volwassenen en jongeren (minimum leeftijd 18 jaar), waarvoor ook deze keer weer mooie prijzen beschikbaar zijn gesteld. Het programma luidt als volgt:

1) 1 baan schoolslag dames; 2) 2 banen vrije slag dames; 3) 100 meter vrije slag heren; 4) 1 baan vrije slag dames boven 30 jaar; 5) 1 baan vrije slag dames boven 40 jaar; 6) 1 baan vrije slag heren boven 30 jaar; 7) 1 baan vrije slag heren boven 40 jaar; 8) familie-estafette met speciale moeilijkheidsfactor; 9) fabrieksestafette (4 x 1 baan) met werkhandschoenen aan; 10) autobandenrace dames; 11) autobandenrace heren; 12) geblinddoekt zwemmen voor echtparen; 13) waterpolo Robben — Asiento.

Bij de familie-estafette moet achteruit worden gezwommen, dus met de benen naar voren!

Bij de fabrieksestafette wordt gezwommen met werkhandschoenen aan en bij het wisselen moeten deze handschoenen worden overgegaan aan de volgende zwemmer, die niet mag starten vóór hij de handschoenen heeft aangetrokken.

Alle fabrieksafdelingen worden hierbij opgewekt hun teams te formeren. Komt volgende week maandagavond allen naar het zwembad om te oefenen.

Laat u zo spoedig mogelijk inschrijven door de badmeester van zwembad Rust en Burgh.

Ingaande 20 juni zal de zwemtraining en -instructie tot nader bericht geen doorgang vinden in verband met de vakantiereis van de heer Mout. De zwemlessen daarentegen gaan normaal door en worden tijdelijk gegeven door mej. Lugt.

CRICKETT

Emmastad. — Zaterdagmiddag vond er wederom een wedstrijd plaats om de Britse Consul Cup, welke tussen teams van Asiento, Nieuwpoort, Endeavour en St Eustatius wordt verspeeld. St Eustatius was de gast van een gehavend Asiento-team, dat door ontbreken wegens dienst en ziekte van Jordan, De Koop, Haddaway op papier een gemakkelijke prooi was voor de sterke Statiusmensen. Asiento, dat eerst „batte", maakte echter nog de behoorlijke score van 106 voor 7 wickets, waarvan Schuytvlot, die uitstekend op dreef was, het leeuwenaandeel voor zijn rekening nam. Niet minder dan 1 x 6 en 6 x 4 kwamen op zijn scorelijst voor, in totaal 40 runs, waarna E. Chundro en Teutenberg nog in de dubbele cijfers kwamen met resp. 23 en 20.

Op J. Chundro na, die door Rivers werd gebowled, waren de overige Asiento-mensen het slachtoffer van bowler Thomas, die 7 wickets nam voor een totaal van 45 runs.

Na de thee moest Statius trachten het toch niet lage totaal van Asiento te verbeteren en meteen in de eerste over was al te zien, dat zij daarmede niet veel moeite zouden hebben. De sterke wind speelde de bowlers nogal parten, waarvan Lopes en Hodge dankbaar profiteerden door ettelijke runs op leg te scoren. Met een totaal van 113 runs voor een verlies van slechts 3 wickets sloot St Eustatius de inning. Alle batsmen waren in de dubbele cijfers en maakten allen net iets meer dan 20 runs. De Riggs nam 2 wickets en E. Chundro het derde, allen cleanbowled. De uitslagen luiden.

ASIENTO

H. Teutenberg	20 runs	bowled	Thomas
W. Schuytvlot	40 runs	caught	Thomas
J. Bloemendaal	5 runs	caught	Thomas
J. Chundro	2 runs	bowled	Rivers
E. Chundro	23 runs	caught	Thomas
De Riggs	8 runs	caught	Thomas
Charles	1 run	bowled	Thomas
Metz	0 runs	bowled	Thomas
Wix	4 runs	not out	
Mr. Extra	3 runs		
	106 runs		

ST. EUSTATIUS

C. Lopes	24 runs	bowled	E. Chundro
E. Hodge	20 runs	bowled	De Riggs
A. Thomas	20 runs	bowled	De Riggs
J. Beazer	21 runs	not out	
K. Rivers	23 runs	not out	
Mr. Extra	5 runs		
	113 runs		

YANKEES en DODGERS verliezen „doubleheaders"

White Sox slechts één wedstrijd verwijderd van Yankees

Het was gisteren precies een week geleden, dat manager Fred Haney van de Milwaukee Braves de teugels overnam van Charlie Grimm. Nadat de Braves onder zijn leiding tien wedstrijden hebben gespeeld, hebben zij nog geen enkel keer verloren. Het is gewoonweg fantastisch. De vraag is nu, zullen de Braves het kunnen volhouden. Milwaukee won gisteren een doubleheader van de New York Giants, terwijl de Wereldkampioenen van Brooklyn een doubleheader verloren van de Cincinnati Redlegs. Hierdoor bleven de Braves twee wedstrijden voor de Cincinnati Redlegs, die op de tweede plaats staan en 3 1/2 voor de Brooklyn Dodgers. De eerste vijf clubs in de National League stonden na de wedstrijden van gisteravond niet zo zeer meer op elkaar gepakt, maar het verschil tussen de eerste en de vijfde plaats is slechts 4 1/2 wedstrijd.

De Milwaukee Braves wonnen gisteren hun eerste wedstrijd van de doubleheader met een goedkope „chinese" homerun van Dany O'Connell. De bal, geslagen door O'Connell, ging nog net de tribunes in voor een 3-run homerun. De Braves wonnen deze wedstrijd met 6—2. Willie Mays zorgde voor de twee Giants-runs met een homerun. Lew Burdette won voor Milwaukee en Jim Hearn, die Steve Ridzik als pitcher had vervangen, werd de verliezer voor de Giants.

De Braves deden het in de tweede wedstrijd zonder homeruns, maar wel met goed pitchen van Gene Conley. Conley stond te Giants zeven honkslagen toe om de strijd te winnen. Allan Worthington verloor voor de Giants. Rhodes sloeg voor de Giants een homerun. De score was 7—1 in het voordeel van Milwaukee.

Catcher Ed Bailey van de Cincinnati Redlegs, die Roy Campanella van Brooklyn de meeste concurrentie biedt om als catcher mede te doen in de All-star game, sloeg gisteren in de eerste wedstrijd van de doubleheader Cincinnati vs. Brooklyn drie homeruns, welke samen met nog een homerun van Kluzewski de Cincinnati Redlegs aan een 10—6 overwinning hielp over Brooklyn. Joe Black, een vroegere ster van de Brooklyn Dodgers, werd de winnende pitcher voor Cincinnati. Ed Roebuck verloor voor Brooklyn. Ransom —aekson had ook een homerun voor de Dodgers.

Homeruns van Robinson en Thurman waren goed voor 2—1 overwinning van Cincinnati op Brooklyn in de tweede wedstrijd. De beslissing viel tussen de twee relief-pitchers, Labine verloor voor Brooklyn en Nuxhall won voor Cincinnati.

De Pittsburgh Pirates slaagden er in de tweede wedstrijd van een doubleheader tegen de Chicago Cubs met 1—0 te winnen, nadat zij met 5—3 de eerste hadden verloren. Pluvius moest de Pirates te hulp komen om een einde te brengen aan hun „losing streak". De tweede wedstrijd werd na vijf innings wegens de regen afgelast. Daar de Pirates met 1—0 voor stonden, hebben zij deze wedstrijd gewonnen. Vito Valentinnetti was de winnende pitcher in de eerste wedstrijd en Elroy Face verloor voor Pittsburgh. Homeruns in deze wedstrijd waren van Frank Thomas (Pittsburgh) en Walt Moryn (Chicago). Laurin Pepper werd in de tweede wedstrijd de winnaar voor Pittsburgh en Jones verloor voor Chicago.

De St Louis Cardinals zakten ook een wedstrijd af in de „standings" van de National League, door de tweede wedstrijd van hun „doubleheader" tegen de Philadelphia Phillies met 3—2 te verliezen, nadat zij de eerste met 8—4 hadden gewonnen. De St Louis jonge en veelbelovende derde honkman Ken Boyer, sloeg in de eerste wedstrijd twee homeruns en nog een „triple", welke de meeste runs binnen brachten voor de Cardinals. Wehmeier won voor St Louis en Curt Simmons verloor voor Philadelphia.

Meyer werd in de tweede wedstrijd de winnaar voor Philadelphia en Schmidt verloor voor St Louis.

American League

De Chicago White Sox zorgden, dat in de American League meer spanning kwam in de „race" voor de kampioensvlag door gedurende dit weekeinde al hun wedstrijden van de New York Yankees te winnen. De kampioenen van de American League, die nog geen week geleden een mooie voorsprong hadden van vijf wedstrijden op de rest van de American League, zagen deze voorsprong gisteren inkrimpen tot één wedstrijd door de doubleheader van de White Sox te verliezen.

Dat „player-deals" veel invloed kunnen hebben op een club, die kampioen wil worden in de American of National League, werd gedurende dit weekeinde wel duidelijk bewezen door Jim Wilson en Lary Doby van de White Sox. Marty Martion en Chuck Comiskey kregen het hard te verduren van de Chicago-fans, nadat zij George Kell naar Baltimore stuurden om Jim Wilson van dezelfde club te krijgen. Wilson won zaterdag zijn tiende wedstrijd door de Yankees slechts 4 honkslagen toe te staan om met 2—0 te winnen. Lary Doby, die van Cleveland naar de White Sox kwam in de „deal" voor Chicago's Carrasquél, sloeg gisteren twee homeruns om de White Sox aan een dubbele overwinning te helpen. Van de 18 honkslagen, welke door de White Sox in de eerste wedstrijd werden geslagen, waren twee homeruns van Lary Doby en catcher Sherman Lollar. De Yankees incasseerden aldus wat zeker hun grootste nederlaag van dit seizoen was. Zij verloren met 14—2 Whitey Ford, die sinds de eerste inning al door de White Sox uit de wedstrijd werd gejaagd, was de verliezer voor de Yankees, Pierce won zijn elfde wedstrijd voor de White Sox.

Lary Doby sloeg in de tweede wedstrijd weer een homerun, welke samen met een homerun van Miñoso, de White Sox aan een 6—3 overwinning hielp op de Yankees. Gerry Staley won voor Chicago en MacDermott verloor voor de Yankees.

De Cleveland Indians haalden gisteren een wedstrijd in van hun achterstand op de Yankees, door met 7—2 de eerste wedstrijd van hun doubleheader tegen de Washington Senators te winnen. De tweede wedstrijd werd wegens de regen afgelast.

De eerste wedstrijd, welke door de Indians gewonnen werd, duurde slechts 5 1/2 innings en werd toen wegens de regen stop gezet. Al Rosen, Earl Averill en Bobby Avila sloegen homeruns voor Cleveland. Pete Runnels zorgde voor de twee Washington-runs met een 2-run homerun. Lemon won voor Cleveland en Wiesler verloor voor Washington.

De Baltimore Orioles duwden de Detroit Tigers naar beneden in de strijd van de American League door tweemaal van hen met 3—2 te winnen. In de eerste van de twee wedstrijden, welke met gelijke scores eindigden, sloegen Miranda en Gardner voor de Orioles homeruns. Earl Torgensen sloeg voor Detroit een homerun. In de tweede wedstrijd werden geen homeruns geslagen.

De Boston Red Sox bleven 8 wedstrijden achter de Yankees, door hun wedstrijd van de Kansas City Athletics met 5—2 te verliezen. De twee Boston-runs waren homeruns van Ted Williams en Jackie Jensen. Simpson en Power sloegen homeruns voor Kansos City. De homerun van Vic Power was een Mantle-type-homerun; de bal ging uit het stadion.

De standen luiden momenteel:

American League

	gew.	verl.	achterstand
Yankees	40	24	—
Chicago	36	22	1
Cleveland	34	27	4 1/2
Boston	30	30	8
Baltimore	31	33	9
Detroit	27	34	11 1/2
Kansas City	25	37	14
Washington	26	42	16

National League

	gew.	verl.	achterstand
Milwaukee	34	22	—
Cincinnati	34	26	2
Brooklyn	32	27	3 1/2
Pittsburgh	31	28	4 1/2
St Louis	33	30	4 1/2
Chicago	24	32	10
Philadelphia	25	35	11
Giants	23	36	12 1/2

Internationaal voetbalnieuws

Berlijn. — In het Poststadion te Berlijn versloeg zaterdagavond het Berlijns vertegenwoordigend elftal met 3-1 het Amsterdamse elftal. De ruststand was 1-1. Het was een aantrekkelijke snelle wedstrijd, waarin de Berlijners na een kwartier reeds de leiding namen. Geleidelijk aan kwamen de Amsterdammers er echter beter in en ontwikkelde zich hun aanval. Rechtsbuiten van der Kuil egaliseerde de stand kort voor de rust.

In de tweede helft domineerden aanvankelijk de Berlijners weer, waarvan zij profiteerden door twee maal te scoren. Alhoewel de Amsterdammers in het laatste kwartier weer volkomen in de overhand waren en alles deden om de achterstand te verkleinen, leverde hun vinnig slotoffensief geen resultaten op.

Koningin en Prins op Olympische Dag

Amsterdam. — H.M. Koningin Juliana, Z.K.H. Prins Bernhard der Nederlanden en H.H.K.K.H.H. Prinses Irene en Prinses Margriet hebben gisteren de wedstrijden ter ere van de Olympische Dag in het Olympisch Stadion te Amsterdam bijgewoond. Er waren in totaal 30.000 toeschouwers.

De atletiekuitslagen luiden:

100 meter dames: 1) Gisela Koehler (Oost-Duitsland) 11.9 sec.; 2) Shirley Hampton (Eng.) 12 sec.; 3) Puck van Duyne Brouwer (N) 12 sec.; 4) Vera Neszmely (Hong.) 12,1 sec.

100 meter heren: 1) Steinbach (O-Dld) 10,5 sec.; 2) Goldovanyi (Hng.) 10,7 sec.; 3) Saat (N.) 10,9 sec.

1500 meter heren: 1) Pirie (Eng.) 3 min. 43,7 sec. (hetgeen een nieuw record voor het Olympisch Stadion is); 2) Richtzenhain (O-Dld) 3 min. 44,5 sec.; 3) Szegledi (Hong.) 3 min. 47,7 sec.; 4) Dunkley (Eng.); 5) Blankenstein (N.) 3 min. 59,2 sec.

200 meter dames: Gisela Koehler 24,5 sec.; 2 Vera Neszmely 24,7 sec.; 3) Puck van Duyne Brouwer 24.7 sec.; 4) Shirley Hampton 24,7 sec.

200 meter heren: 1) Steinbach 21.2 sec.; 2) Robert (Eng.) 21,6 sec.; 3) Goldovany 21,9 sec.; 4) Westphal (N.) 22,6 sec.

3000 meter heren: 1) Rozsnyo (Hong.) 8 mina 19.7 sec.; 2) Janke O-Dld) 8 min. 20 sec.; 3) Fekkes (N.) 8 min. 23.6 sec; 4) Shirley (Eng.) 8 min. 29.1 sec.

De uitslag van de tijdens de Olympische Dag gespeelde voetbalwedstrijd tussen het Nederlandse Bondselftal en FC Milaan was 0—0.

Ruiterwedstrijden waren er dit jaar niet in verband met de Olympische ruiterwedstrijden in Stockholm.

Amsterdamse Beurs

Kon. Olie aandelen	799 1/4
Unilever cert. v. aand.	420 3/8
Philips aandelen	303
Philips pref.	181
AKU aandelen	266 1/4
Ned. Seepv. Unie aand.	190 1/4
KNSM aandelen	165 1/2
KPM aandelen	174
Ned. Handel Mij cert.	199 1/2
Nat. Handelsbank aand.	132 1/4
Escomptobank aand.	205
HVA aandelen	116 1/2
Amsterdam Rubber aand.	98 1/4
Ver. Deli Mijen.	134 3/4
Aniem Nat. Bezit.	73 1/2
3% dollar oblig. Ned. '47	94
3% Ned. '47 (obl.)	91 1/4
Holland-Am. Lijn	182 1/2
Walvisvaart aand.	71 1/8
Amsterdamse Bank aand.	236
Holl. Bank Unie cert.	231 1/4
Billiton 2e rubriek	254 1/2
Billiton 1e rubriek	318
Overzeese Gas Mij.	162
Borsumij aand.	106 1/2
Lindeteves aand.	225
Royal Dutch Am. S. in $ 69.25	bieden
Rott. Bank aand.	213 1/2
Curaçaose Handel Mij.	n.g.
Wm. H. Muller & Co., nat. bezit.	309

De markt kenmerkte zich door gebrek aan order welke tot gevolg had een algemene inactiviteit en ietwat lagere prijzen. Onder de scheepvaart fondsen werden de nieuwe KNSM aandelen echter vaster, maar handhaafden zich niet op 't hoogste peil van de dag. De Cultuurondernemingen waren lusteloos. De internationale fondsen waren nauwelijks vast. De guldensbeleggingen noteerden lusteloos. De koersgemiddelden:

Petroleum 300.66. Industrie 163.42 Scheepvaart 163.82. Banken 142.14. Ind. Fondsen 123.28. Algemeen 221.03.

GREEP UIT DE AETHER

CUROM:
17.00 Zuidamerikaanse muziek
17.15 Llama 12556!
1745 Transmision pa muchanan
18.00 Pabien
18.30 Nieuwsbulletin
18.45 En nu.... tante Aukje
19.00 Parada deportiva
19.30 Wat de handel biedt
20.30 De Familie Doorsnee
21.00 De Mariniersband
21.45 Vrolijke klanken
22.25 Nieuws in het kort
22.30 Sluiting.

RADIO HOYER
17.30 Nieuws
1740 Met Duitse musici
18.00 Gevarieerde muziek
18.45 Sportnieuws
19.00 Reclame
19.30 Met de jarigen in de lucht
20.00 Gezonde Geest in 'n gezond lichaam
20.10 Gevarieerde muziek
20.30 Hoorspel
20.45 Gevarieerd programma
20.55 Hoorspel
21.15 Hollandse liflafjes
21.30 Armchairmusic
22.00 Sluiting.

KELKBOOM
17.30 La hora del bolero
18.00 „Alle hens"
18.15 Cumpleaños feliz
18.30 Dinermuziek
18.45 Charla deportiva
18.00 Noticias (Pap.)
19.15 Musica
19.45 Nieuws
20.00 Musica
20.15 Frente al pecado de ayer
20.30 Marconiphone Radio Prog.
20.45 Musica
21.00 Peticiones
21.30 Musica
22.00 Sluiting.

AVROS:
19.00 Linda's Eerste Liefde
17.15 Advertenties
19.45 Populaire melodieën
18.00 Comitè Christelijke Kerken
18.15 Accordeonmuziek
19.30 Voor de jarigen op de Antillen
20.45 Nieuwsberichten
19.00 Hindostaanse uitzending
20.00 Advertenties en berichten
20.30 V & V
20.40 Gramofoonplaten
20.56 Nieuws en Sluiting.